

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/125

z dnia 16 stycznia 2019 r.

w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania

(tekst jednolity)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy to rozporządzenie ujednoclić.
- (2) Zgodnie z art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej poszanowanie praw człowieka stanowi jedną z wartości wspólnych państwom członkowskim. W 1995 r. Wspólnota Europejska postanowiła traktować poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności jako zasadniczy element swoich stosunków z państwami trzecimi. Zdecydowano o włączaniu klauzuli dotyczącej tej kwestii do każdej nowej ogólnej umowy handlowej, o współpracy oraz o stowarzyszeniu, zawieranej z państwami trzecimi.
- (3) Art. 5 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 7 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz art. 3 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności ustanawiają bezwarunkowy, pełny zakaz stosowania tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Inne postanowienia, w szczególności Deklaracja Narodów Zjednoczonych w sprawie ochrony wszystkich osób przed torturami oraz innym okrutnym, nieludzkim lub poniżającym traktowaniem albo karaniem ⁽⁴⁾ oraz Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r., nakładają na państwa obowiązek zapobiegania stosowaniu tortur.
- (4) Art. 2 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”) stwierdza, że nikt nie może być skazany na karę śmierci ani poddany jej wykonaniu. W dniu 22 kwietnia 2013 r. Rada zatwierdziła „Wytoczne UE w sprawie kary śmierci” i postanowiła, że Unia będzie dążyła do powszechnego zniesienia kary śmierci.
- (5) Art. 4 Karty stanowi, że nikt nie może być poddany torturom ani nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu. W dniu 20 marca 2012 r. Rada zatwierdziła „Wytoczne w sprawie polityki UE wobec państw trzecich dotyczącej tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania”

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 17 grudnia 2018 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.U. L 200, 30.7.2005, s. 1).

⁽³⁾ Zob. załącznik X.

⁽⁴⁾ Rezolucja 3452 (XXX) Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 9 grudnia 1975 r.

(„Aktualizacja Wytycznych”). Zgodnie z tymi wytycznymi państwa trzecie powinny być zobowiązane do zapobiegania stosowaniu i produkowaniu sprzętu oraz handlowi sprzętem, który przeznaczony jest do zadawania tortur lub do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, a także do zapobiegania używaniu wszelkiego innego rodzaju sprzętu do takich celów. Co więcej, zakaz okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego karania powinien nakładać wyraźne ograniczenia na stosowanie kary śmierci. Dlatego też kary śmierci nie uważa się w żadnym wypadku za karę zgodną z prawem.

- (6) Stosowne jest zatem ustanowienie przepisów unijnych dotyczących handlu z państwami trzecimi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, oraz towarami, które mogłyby być użyte w celu stosowania tortur oraz do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Przepisy te odgrywają podstawową rolę w propagowaniu poszanowania życia ludzkiego i podstawowych praw człowieka, a tym samym służą celowi ochrony moralności publicznej. Przepisy takie powinny zapewniać, aby unijne podmioty gospodarcze nie czerpały jakichkolwiek korzyści z handlu, który wspiera albo w inny sposób ułatwia wprowadzanie w życie polityk dotyczących kary śmierci lub tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, które nie są zgodne z odnośnymi wytycznymi UE, Kartą oraz konwencjami i traktatami międzynarodowymi.
- (7) Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się za właściwe zastosowanie definicji tortur określonej w Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r. oraz w rezolucji 3452 (XXX) Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych. Definicja ta powinna być interpretowana z uwzględnieniem orzecznictwa dotyczącego wykładni odnośnych terminów zawartych w europejskiej konwencji praw człowieka i odnośnych dokumentach przyjętych przez Unię lub jej państwa członkowskie. Definicja „innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania”, która nie znajduje się w tej konwencji, powinna być zgodna z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Znaczenie terminu „kary zgodne z prawem” w definicji „tortur” oraz „innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania”, powinno uwzględniać stanowisko Unii w sprawie kary śmierci.
- (8) Uważa się za konieczne zakazanie wywozu i przywozu towarów, które nie mają żadnego praktycznego zastosowania innego niż do wykonywania kary śmierci lub w celu stosowania tortur oraz do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, a także zakazanie świadczenia pomocy technicznej w odniesieniu do takich towarów.
- (9) W przypadku gdy towary takie znajdują się w państwach trzecich, pośrednikom w Unii należy zakazać świadczenia usług pośrednictwa w związku z takimi towarami.
- (10) W celu przyczynienia się do zniesienia kary śmierci w państwach trzecich oraz zapobiegania stosowaniu tortur oraz innemu okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu uważa się za konieczne zakazanie dostarczania państwom trzecim pomocy technicznej w odniesieniu do towarów, które nie mają żadnego innego praktycznego zastosowania niż do wykonywania kary śmierci lub w celu stosowania tortur oraz do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (11) Należy także zakazać pośrednikom i dostawcom pomocy technicznej zapewniania państwom trzecim szkolenia z używania takich towarów, a także zakazać zarówno promowania takich towarów na targach handlowych lub wystawach w Unii, jak i sprzedaży lub nabywania przestrzeni reklamowej w mediach drukowanych lub w internecie oraz sprzedaży lub nabywania czasu reklamowego w telewizji lub radiu w związku z takimi towarami.
- (12) Aby nie dopuścić do czerpania przez przedsiębiorców korzyści z transportu towarów, które mają być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania i które są przewożone przez obszar celny Unii w drodze do państwa trzeciego, konieczne jest zakazanie transportu takich towarów w Unii, jeżeli są wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.
- (13) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania środków ograniczających świadczenie określonych usług w związku z towarami które nie mają żadnego innego praktycznego zastosowania niż wykonywanie kary śmierci lub w celu stosowania tortur oraz do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi.
- (14) Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się system udzielania pozwoleń na wywóz służący przeciwdziałaniu używaniu towarów do wykonywania kary śmierci, stosowania tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (15) Konieczne jest zatem kontrolowanie wywozu niektórych towarów, które mogłyby być używane nie tylko w celu stosowania tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, lecz mogłyby być także używane w celach zgodnych z prawem. Kontrole te należy stosować do towarów, które są używane głównie w celu egzekwowania prawa oraz, o ile taka kontrola nie okaże się nieproporcjonalna, do wszelkiego innego sprzętu lub produktów, które przy uwzględnieniu ich konstrukcji i cech technicznych mogłyby być wykorzystane, niezgodnie z przeznaczeniem, w celu stosowania tortur lub do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania.

- (16) W odniesieniu do sprzętu służącego do egzekwowania prawa należy zaznaczyć, że art. 3 Kodeksu postępowania funkcjonariuszy porządku prawnego⁽⁵⁾ stanowi, że funkcjonariusze porządku prawnego mogą użyć siły wyłącznie w wypadku absolutnej konieczności i tylko w granicach niezbędnych do wypełnienia swoich obowiązków. Podstawowe zasady użycia siły oraz broni palnej przez funkcjonariuszy porządku prawnego przyjęte przez ósmy Kongres Narodów Zjednoczonych w sprawie zapobiegania przestępczości i postępowania ze sprawcami przestępstw w 1990 r. przewidują, że funkcjonariusze porządku prawnego, w czasie wykonywania obowiązków powinni, na ile to możliwe, stosować środki niewymagające użycia siły, zanim odwołają się do użycia siły i broni palnej.
- (17) Wobec tego w Podstawowych zasadach popiera się również rozwój nieśmiertelnej broni obezwładniającej przeznaczonej do stosowania w odpowiednich sytuacjach, przyznając jednocześnie, że stosowanie takiej broni powinno być uważnie kontrolowane. W tym kontekście pewne rodzaje sprzętu tradycyjnie stosowanego przez policję do celów samoobrony i opanowywania zamieszek zostały zmodyfikowane w taki sposób, aby mógł on być używany do wytwarzania wstrząsów elektrycznych lub rozpylania substancji chemicznych do obezwładniania osób. Istnieją sygnały, że w wielu krajach taki rodzaj broni jest używany, niezgodnie z przeznaczeniem, w celu stosowania tortur oraz do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karanja.
- (18) W Podstawowych zasadach podkreśla się, że funkcjonariusze porządku prawnego powinni być wyposażeni w sprzęt do samoobrony. Dlatego też niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do handlu tradycyjnym sprzętem przeznaczonym do samoobrony, takim jak tarcze.
- (19) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do handlu niektórymi specjalnymi substancjami chemicznymi używanymi do obezwładniania osób.
- (20) W odniesieniu do kajdan na nogi, łańcuchów na nogi oraz kajdan i kajdanek, należy zauważyć, że art. 33 Wzorcowych reguł minimalnych postępowania z więźniami Narodów Zjednoczonych⁽⁶⁾ stanowi, że narzędzi przymusu nigdy nie wolno stosować jako kary. Ponadto łańcuchów i kajdan nie wolno stosować jako narzędzi przymusu. Należy także zauważyć, że Wzorcowe reguły minimalne postępowania z więźniami stanowią, że innych narzędzi przymusu nie wolno stosować w celach innych niż jako środek ostrożności przeciwko ucieczce w czasie transportu, ze względów medycznych na zalecenie lekarza lub, jeżeli zawiodą inne metody kontroli, w celu zapobieżenia zadaniu przez więźnia obrażeń sobie lub innym, lub uszkodzeniu mienia.
- (21) W celu ochrony personelu i innych osób przed opluciem więźniom nakłada się czasem specjalne kaptury. Ponieważ takie kaptury zakrywają usta, a często również nos, ich stosowanie niesie nieodłączne ryzyko uduszenia. W przypadku ich stosowania jednocześnie z innymi narzędziami ograniczającymi swobodę ruchu takimi jak kajdanki zachodzi również ryzyko uszkodzenia szyi. Należy zatem kontrolować wywóz kapturów uniemożliwiających oplucie.
- (22) Oprócz broni przenośnej, w zakres kontroli wywozu powinna wchodzić broń elektryczna, mocowana na stałe lub z możliwością montażu, o szerokim polu rażenia oraz zdolna porazić wiele osób jednocześnie. Broń tego typu przedstawiana jest często jako tzw. broń nieśmiertelna, niesie ona jednak co najmniej takie samo ryzyko wywołania silnego bólu lub cierpienia jak przenośna broń elektryczna.
- (23) Ponieważ w sprzedaży znajdują się urządzenia mocowane na stałe do rozprowadzania drażniących substancji chemicznych przeznaczonych do stosowania wewnątrz budynków, a stosowanie takich substancji we wnętrzach niesie ryzyko wywołania silnego bólu lub cierpienia, które nie występuje w przypadku tradycyjnego stosowania na zewnątrz, wywóz takiego sprzętu powinien zostać objęty kontrolą.
- (24) Kontrola wywozu powinna być również stosowana w odniesieniu do sprzętu, mocowanego na stałe lub z możliwością montażu, do rozprowadzania substancji obezwładniających lub drażniących, o szerokim polu rażenia, w przypadku gdy taki sprzęt nie został jeszcze objęty kontrolą wywozu zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB⁽⁷⁾. Sprzęt tego typu przedstawiany jest często jako tzw. technologia nieśmiertelna, jego stosowanie niesie jednak co najmniej takie samo ryzyko wywołania silnego bólu lub cierpienia jak w przypadku stosowania broni i urządzeń przenośnych. Woda nie jest jednym z obezwładniających lub drażniących czynników chemicznych, armatki wodne mogą być jednak stosowane do rozprowadzania tego typu substancji w postaci ciekłej, w związku z czym ich wywóz powinien zostać objęty kontrolą.
- (25) Kontrolę wywozu oleożywicy *capsicum* (OC) oraz wanililoamidu kwasu pelargonowego (PAVA) należy uzupełnić o kontrolę wywozu pewnych mieszanin zawierających te substancje, które same w sobie mogą być wykorzystywane w charakterze środków obezwładniających lub drażniących lub też użyte do ich produkcji. W stosownych przypadkach odniesienia do obezwładniających lub drażniących czynników chemicznych powinny zawierać również odniesienie do oleożywicy *capsicum* i odnośnych mieszanin zawierających tę substancję.

⁽⁵⁾ Rezolucja 34/169 Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 17 grudnia 1979 r.

⁽⁶⁾ Zatwierdzone rezolucjami 663 C (XXIV) z 31 lipca 1957 r. i 2076 (LXII) z 13 maja 1977 r. Rady Ekonomicznej i Społecznej ONZ.

⁽⁷⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

- (26) Aby nie utrudniać funkcjonowania sił policyjnych państw członkowskich oraz przeprowadzania operacji utrzymania pokoju lub operacji zarządzania kryzysami, należy przewidzieć szczególne wyłączenia z zastosowania środków kontroli wywozu.
- (27) Uwzględniając fakt, że niektóre państwa członkowskie już wprowadziły zakaz wywozu i przywozu takich towarów, właściwe jest przyznanie państwom członkowskim prawa do wprowadzenia zakazu wywozu i przywozu kajdan na nogi, łańcuchów na nogi oraz przenośnych urządzeń do elektrowstrząsów innych niż pasy paralizujące za pomocą elektrowstrząsów. Państwa członkowskie, jeśli wyrażają taką wolę, powinny również być uprawnione do zastosowania środków kontrolnych w odniesieniu do wywozu kajdanek, których łączna długość w stanie zamkniętym, łącznie z łańcuchem, przekracza 240 mm.
- (28) Aby ograniczyć obciążenie administracyjne eksporterów, właściwe organy powinny mieć możliwość udzielenia eksporterowi pozwolenia globalnego na wywóz towarów wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia w celu zapobieżenia używaniu odnośnych towarów do stosowania tortur lub do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (29) W niektórych przypadkach produkty lecznicze wywożone do państw trzecich, były używane niezgodnie ze swoim przeznaczeniem i wykorzystywane do wykonywania kary śmierci, a mianowicie poprzez podanie śmiertelnej dawki w formie zastrzyku. Unia jest przeciwna karze śmierci w każdych okolicznościach i podejmuje działania na rzecz powszechnego jej zniesienia. Eksporterzy sprzeciwili się temu, aby wbrew ich woli wiązano ich z takim używaniem produktów opracowanych do celów medycznych.
- (30) W związku z tym konieczne jest kontrolowanie wywozu niektórych towarów, które mogłyby być użyte do wykonania kary śmierci, aby zapobiec używaniu pewnych produktów leczniczych do tego celu, a także w celu zapewnienia, aby wszyscy unijni eksporterzy produktów leczniczych podlegali jednolitym warunkom w tym zakresie. Odnośne produkty lecznicze zostały opracowane między innymi do celów narkozy lub znieczulenia oraz sedacji.
- (31) Należy zapewnić proporcjonalność systemu udzielania pozwoleń na wywóz. Nie powinien on zatem uniemożliwiać wywozu produktów leczniczych używanych do celów leczniczych zgodnych z prawem.
- (32) Wykaz towarów, na wywóz których wymagane jest pozwolenie w celu zapobiegania używaniu tych towarów do wykonywania kary śmierci, powinien obejmować wyłącznie towary, które były używane do wykonywania kary śmierci w państwie trzecim, które nie zniosło tej kary, oraz towary, których używanie do wykonywania kary śmierci jest zatwierdzone przez takie państwo trzecie, lecz nie były one jeszcze w tym celu używane. Wykaz ten nie powinien zawierać nieśmiercionośnych towarów, które nie są niezbędne do przeprowadzenia egzekucji osoby skazanej, takich jak standardowe meble, które mogą znajdować się również w sali egzekucji.
- (33) Z uwagi na różnice między karą śmierci, z jednej strony, a torturami i innym okrutnym, nieludzkim lub poniżającym traktowaniem albo karaniem, z drugiej strony, należy ustanowić specjalny system udzielania pozwoleń na wywóz, aby zapobiec używaniu określonych towarów do wykonywania kary śmierci. System taki powinien uwzględniać fakt, że szereg państw zniosło karę śmierci w odniesieniu do wszystkich rodzajów przestępstw oraz podjęło zobowiązania międzynarodowe w tym zakresie. Z uwagi na ryzyko powrotnego wywozu tych towarów do państw, które nie podjęły takich zobowiązań, należy wprowadzić pewne warunki i wymogi w zakresie udzielania pozwoleń na wywóz do państw, które zniosły karę śmierci. Dlatego też należy udzielić generalnego pozwolenia na wywóz do tych państw, które zniosły karę śmierci w odniesieniu do wszystkich rodzajów przestępstw i które potwierdziły to zniesienie poprzez podjęcie zobowiązań międzynarodowych w tym zakresie.
- (34) Jeżeli dane państwo nie zniosło kary śmierci w odniesieniu do wszystkich rodzajów przestępstw i nie potwierdziło tego zniesienia poprzez podjęcie zobowiązań międzynarodowych w tym zakresie, właściwe organy rozpatrując wniosek o udzielenie pozwolenia na wywóz powinny sprawdzić, czy istnieje ryzyko, że użytkownik końcowy w państwie przeznaczenia mógłby użyć wywożone towary do wykonania takiej kary. Należy wprowadzić odpowiednie warunki i wymogi w zakresie kontroli sprzedaży lub przekazywania towarów przez użytkownika końcowego na rzecz osób trzecich. W przypadku licznych przesyłek między tym samym eksporterem i użytkownikiem końcowym należy umożliwić właściwym organom przeprowadzanie okresowego przeglądu statusu użytkownika końcowego, na przykład raz na sześć miesięcy, zamiast przy każdorazowym udzieleniu pozwolenia na wywóz w odniesieniu do przesyłki, bez uszczerbku dla przysługującego tym organom prawa do unieważnienia, zawieszenia, zmiany lub cofnięcia pozwolenia na wywóz w uzasadnionych przypadkach.
- (35) Aby ograniczyć obciążenie administracyjne eksporterów, właściwe organy powinny mieć możliwość udzielenia eksporterowi pozwolenia globalnego obejmującego wszystkie przesyłki produktów leczniczych wysyłane przez tego eksportera określonemu użytkownikowi końcowemu w określonym okresie, w którym to pozwoleniu, w stosownych przypadkach, wskazana jest ilość odpowiadająca standardowemu użytkownikowi takich produktów przez użytkownika końcowego. Okres ważności takiego pozwolenia powinien wynosić od jednego roku do trzech lat, z możliwością przedłużenia o maksymalnie dwa lata.

- (36) Udzielenie pozwolenia globalnego byłoby również właściwe w przypadku producenta, który zamierza wywieźć produkty lecznicze objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia do dystrybutora w państwie, które nie zniosło kary śmierci, pod warunkiem że eksporter i dystrybutor zawarli prawnie wiążącą umowę, na mocy której dystrybutor jest zobowiązany do stosowania odpowiedniego zestawu środków służących zapewnieniu, aby produkty lecznicze nie były użyte do wykonywania kary śmierci.
- (37) Produkty lecznicze objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia mogą podlegać kontrolom przeprowadzanym zgodnie z postanowieniami międzynarodowych konwencji dotyczących środków odurzających i substancji psychotropowych, takich jak Konwencja o substancjach psychotropowych z 1971 r. Ze względu na fakt, że tego rodzaju kontrole nie są przeprowadzane w celu zapobiegania używaniu danych produktów leczniczych do wykonywania kary śmierci, ale w celu przeciwdziałania nielegalnemu obrotowi środkami odurzającymi, jako uzupełnienie tych kontroli międzynarodowych należy stosować kontrole wywozu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. Należy jednak zachęcać państwa członkowskie do korzystania z jednolitej procedury w celu zastosowania obu systemów kontroli.
- (38) Kontrole wywozu przeprowadzane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie powinny być stosowane w odniesieniu do towarów objętych kontrolą zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB, rozporządzeniem Rady (WE) nr 428/2009^(*) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012^(*).
- (39) Świadczenie usług pośrednictwa oraz świadczenie pomocy technicznej w odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku III lub załączniku IV do niniejszego rozporządzenia powinno być przedmiotem uprzedniego pozwolenia, co ma zapobiec temu, aby świadczenie usług pośrednictwa lub świadczenie pomocy technicznej nie przyczyniało się do używania towarów, do których się ono odnosi, do wykonywania kary śmierci, zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (40) Przez usługi pośrednictwa i pomoc techniczną, które na podstawie niniejszego rozporządzenia są przedmiotem uprzedniego pozwolenia, należy rozumieć usługi pośrednictwa i pomoc techniczną świadczone z terytorium Unii, tj. świadczone z obszarów objętych zakresem terytorialnym Traktatów, wraz z przestrzenią powietrzną i wszelkimi statkami powietrznymi oraz statkami podlegającymi jurysdykcji państwa członkowskiego.
- (41) Przy udzielaniu pozwolenia na świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami wymienionymi w załączniku III do niniejszego rozporządzenia właściwe organy powinny dążyć do tego, aby pomoc techniczna i szkolenie dotyczące używania takich towarów świadczone lub oferowane w związku z pomocą techniczną, której dotyczy wnioski o pozwolenie, były zapewniane w sposób propagujący standardy egzekwowania prawa, które nie naruszają praw człowieka i przyczyniają się do zapobiegania torturom oraz innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu.
- (42) Aby nie dopuścić do czerpania przez przedsiębiorców korzyści z transportu towarów, które mają być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania i które są przewożone przez obszar celny Unii w drodze do państwa trzeciego, konieczne jest zakazanie transportu w Unii takich towarów, jeżeli są wymienione w załączniku III lub załączniku IV do niniejszego rozporządzenia, o ile przedsiębiorca wie o zamierzonym przeznaczeniu.
- (43) Wytyczne w sprawie polityki UE wobec państw trzecich dotyczącej tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania przewidują, między innymi, że szefowie misji w państwach trzecich włączają do swoich sprawozdań okresowych analizę dotyczącą stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania w państwie, w którym są akredytowani, oraz środków podjętych w celu ich zwalczania. Stosowne jest, aby właściwe organy uwzględniały te i podobne sprawozdania, sporządzone przez stosowne organizacje międzynarodowe i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, przy podejmowaniu decyzji w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia. Takie sprawozdania powinny także opisywać wszelkiego rodzaju sprzęt używany w państwach trzecich w celu wykonywania kary śmierci oraz w celu stosowania tortur oraz do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (44) Podczas gdy organy celne powinny wymieniać określone informacje z innymi organami celnymi za pośrednictwem systemu zarządzania ryzykiem celnym zgodnie z unijnymi przepisami w dziedzinie cel, właściwe organy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powinny wymieniać określone informacje z innymi właściwymi organami. Należy wprowadzić wymóg, aby właściwe organy stosowały bezpieczny i szyfrowany system wymiany informacji o odmowach udzielenia pozwolenia. W tym celu Komisja powinna udostępnić nową funkcję w istniejącym systemie ustanowionym na podstawie art. 19 ust. 4 rozporządzenia(WE) nr 428/2009.

^(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1).

^(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 1).

- (45) W zakresie, w jakim dotyczy to danych osobowych, przetwarzanie i wymiana informacji powinny odbywać się z poszanowaniem mających zastosowanie przepisów w zakresie przetwarzania i wymiany danych osobowych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹⁰⁾ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽¹¹⁾.
- (46) W celu przyjęcia przepisów niezbędnych do stosowania niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany załączników I do IX do niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹²⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (47) Aby umożliwić Unii szybką reakcję w przypadku powstania nowych towarów, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, oraz gdy istnieje wyraźne i bezpośrednie ryzyko, że towary te będą użyte do celów wiążących się z takimi naruszeniami praw człowieka, należy wprowadzić przepis przewidujący natychmiastowe stosowanie odpowiedniego aktu Komisji w sytuacji, gdy w przypadku zmiany załączników II lub III do niniejszego rozporządzenia wystąpi szczególnie pilna potrzeba dokonania takiej zmiany. Aby umożliwić Unii szybką reakcję, kiedy jedno państwo trzecie lub większa ich liczba zatwierdza albo akceptuje przeznaczenie określonych towarów do wykonywania kary śmierci, albo narusza zobowiązania międzynarodowe do zniesienia kary śmierci w odniesieniu do wszystkich rodzajów przestępstw, należy wprowadzić przepis przewidujący natychmiastowe stosowanie odpowiedniego aktu Komisji w sytuacji, gdy w przypadku zmiany załączników IV lub V do niniejszego rozporządzenia jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą. W przypadku stosowania procedury pilnej szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów.
- (48) Należy ustanowić grupę koordynacyjną. Grupa ta powinna być platformą umożliwiającą ekspertom z państw członkowskich i Komisji wymianę informacji o praktykach administracyjnych oraz dyskusje na temat kwestii dotyczących interpretacji niniejszego rozporządzenia, kwestii technicznych dotyczących towarów wymienionych w wykazach, zmian okoliczności związanych z niniejszym rozporządzeniem oraz wszelkich innych kwestii, które mogą się pojawić. Grupa ta może w szczególności poddawać dyskusji kwestie związane z charakterem i zamierzonym skutkiem używania towarów, dostępnością towarów w państwach trzecich oraz kwestię tego, czy towary zostały specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane w celu wykonywania kary śmierci, stosowania tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania. Jeżeli Komisja podejmie decyzję o skonsultowaniu się z grupą podczas przygotowywania aktów delegowanych, powinna to uczynić zgodnie z zasadami, o których mowa w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
- (49) Komisja nie zamawia sprzętu do celów egzekwowania prawa, ponieważ nie ponosi odpowiedzialności za utrzymanie porządku publicznego, prowadzenie postępowań w sprawach karnych ani za wykonywanie orzeczeń w sprawach karnych. Dlatego też należy ustanowić procedurę służącą zapewnieniu przekazywania Komisji informacji na temat sprzętu i produktów służących egzekwowaniu prawa niezawartych w wykazie i wprowadzanych do obrotu w Unii, aby zapewnić aktualizowanie wykazów towarów, handel którymi jest zakazany lub kontrolowany, z uwzględnieniem najnowszych zmian w tym zakresie. Państwo członkowskie, które zwraca się do Komisji z wnioskiem o dodanie towarów do wykazu w załączniku II, załączniku III lub załączniku IV do niniejszego rozporządzenia, powinno jednocześnie przekazać ten wniosek pozostałym państwom członkowskim.
- (50) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu mają być stosowane w celu zapobieżenia zarówno wykonywaniu kary śmierci, jak i stosowaniu tortur oraz innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu w państwach trzecich. Obejmują one ograniczenia w handlu z państwami trzecimi towarami, które mogłyby być użyte w celu wykonywania kary śmierci lub stosowania tortur oraz do innego okrutnego, poniżającego lub niehumanitarnego traktowania albo karania. Nie uważa się za konieczne ustanowienia podobnej kontroli transakcji w ramach Unii, ponieważ w państwach członkowskich kara śmierci nie istnieje, a państwa członkowskie przyjmą odpowiednie środki, aby zakazać i zapobiec stosowaniu tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (51) Wytyczne w sprawie polityki UE wobec państw trzecich dotyczącej tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania stanowią, że aby zrealizować cel podjęcia skutecznych środków zapobiegających torturom oraz innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu powinny

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹²⁾ Dz.U. L 123, 12.5.2016, s. 1.

zostać podjęte środki w celu zapobieżenia używaniu i produkowaniu sprzętu oraz handlowi sprzętem, który przeznaczony jest do zadawania tortur lub do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Do państw członkowskich należy nałożenie i egzekwowanie przestrzegania niezbędnych ograniczeń w odniesieniu do używania i produkcji takiego sprzętu.

- (52) Komisja oraz państwa członkowskie powinny się wzajemnie informować o środkach przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz przekazywać sobie inne stosowne informacje, którymi dysponują w związku z niniejszym rozporządzeniem.
- (53) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich wykonywanie. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy unijne dotyczące handlu z państwami trzecimi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci lub w celu stosowania tortur lub do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, a także przepisy dotyczące świadczenia usług pośrednictwa, pomocy technicznej, szkoleń i reklamy w związku z takimi towarami.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „tortury” oznaczają każde działanie, którym zadaje się osobie umyślnie ostry ból lub cierpienie, fizyczne bądź psychiczne, w celu uzyskania od tej osoby lub od osoby trzeciej informacji lub przyznania się, w celu ukarania tej osoby za czyn popełniony przez nią lub osobę trzecią albo za czyn, o popełnienie którego ta osoba lub osoba trzecia jest podejrzana, lub w celu zastraszenia lub wywarcia nacisku na tę osobę lub osobę trzecią, lub w jakimkolwiek innym celu wynikającym z jakiegokolwiek formy dyskryminacji, gdy taki ból lub cierpienie powodowane są przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę występującą w charakterze urzędowym albo z ich polecenia, lub za ich wyraźną lub dorozumianą zgodą. Pojęcie to nie obejmuje jednak bólu lub cierpienia wynikającego wyłącznie ze zgodnych z prawem kar, związanego z tymi karami lub wywołanego przez nie przypadkowo. Kary śmierci w żadnym razie nie uznaje się za karę zgodną z prawem;
- b) „inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie” oznacza każde działanie funkcjonariusza publicznego lub innej osoby występującej w charakterze urzędowym albo podjęte z ich polecenia, lub za ich wyraźną lub dorozumianą zgodą, przez które zadawany jest osobie ból lub cierpienie fizyczne bądź psychiczne osiągające minimalny poziom dotkliwości. Pojęcie to nie obejmuje jednak bólu lub cierpienia wynikającego wyłącznie ze zgodnych z prawem kar, związanego z tymi karami lub wywołanego przez nie przypadkowo. Kary śmierci w żadnym razie nie uznaje się za karę zgodną z prawem;
- c) „organ odpowiedzialny za egzekwowanie prawa” oznacza każdy organ odpowiedzialny za zapobieganie przestępstwom, ich wykrywanie, prowadzenie postępowań przygotowawczych w ich sprawie, ich zwalczanie i karanie, w szczególności policję, prokuraturę, władze sądownicze, publiczne lub prywatne służby więzienne oraz, w stosownych przypadkach, państwowe siły bezpieczeństwa i organy wojskowe;
- d) „wywóz” oznacza każde wyprowadzenie towarów z obszaru celnego Unii, w tym wyprowadzenie towarów wymagające zgłoszenia celnego oraz wyprowadzenie towarów po ich składowaniu w wolnym obszarze celnym w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹³⁾;
- e) „przywóz” oznacza każde wprowadzenie towarów na obszar celny Unii, w tym czasowe składowanie, wprowadzanie do wolnego obszaru celnego, objęcie procedurą specjalną oraz dopuszczenie do swobodnego obrotu w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- f) „pomoc techniczna” oznacza każde wsparcie techniczne związane z naprawami, opracowywaniem, wytwarzaniem, testowaniem, utrzymaniem, montażem lub serwisem technicznym wszelkiego innego rodzaju i może przyjmować takie formy, jak wskazówki, porady, szkolenie, przekazywanie wiedzy praktycznej lub umiejętności lub usługi konsultingowe. Pomoc techniczna obejmuje również pomoc udzielaną ustnie lub przy wykorzystaniu środków elektronicznych;

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- g) „muzeum” oznacza stałą instytucję prowadzącą działalność nie nastawioną na osiągnięcie zysków w służbie na rzecz społeczeństwa i jego rozwoju, otwartą dla publiczności, która to instytucja nabywa, przechowuje, przeprowadza badania, informuje i wystawia w celach naukowych, edukacyjnych i rozrywkowych materialne dowody związane z ludźmi i ich środowiskiem;
- h) „właściwy organ” oznacza organ jednego z państw członkowskich, wymieniony w załączniku I, który zgodnie z art. 20 jest uprawniony do podejmowania decyzji w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia lub do zakazania eksporterowi korzystania z generalnego unijnego pozwolenia na wywóz;
- i) „wnioskodawca” oznacza:
- 1) eksportera, w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 3, 11 lub 16;
 - 2) osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, który transportuje towary na obszarze celnym Unii, w przypadku tranzytu, o którym mowa w art. 5;
 - 3) dostawcę pomocy technicznej, w przypadku świadczenia pomocy technicznej, o której mowa w art. 3;
 - 4) muzeum, które będzie wystawiało towary, w przypadku przywozu i świadczenia pomocy technicznej, o których mowa w art. 4;
 - 5) dostawcę pomocy technicznej lub pośrednika, w przypadku świadczenia pomocy technicznej, o której mowa w art. 15, lub świadczenia usług pośrednictwa, o których mowa w art. 19;
- j) „obszar celny Unii” oznacza terytorium zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- k) „usługi pośrednictwa” oznaczają:
- 1) negocjowanie lub zawieranie transakcji kupna, sprzedaży lub dostawy odnośnych towarów z państwa trzeciego do innego państwa trzeciego; lub
 - 2) sprzedaż lub kupno odnośnych towarów znajdujących się w państwie trzecim w celu ich przekazania do innego państwa trzeciego.
- Do celów niniejszego rozporządzenia samo świadczenie usług pomocniczych jest wyłączone z niniejszej definicji. Usługami pomocniczymi są: transport, usługi finansowe, ubezpieczenie lub reasekuracja, lub ogólna reklama lub promocja;
- l) „pośrednik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, w tym spółkę osobową, mające miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim oraz świadczące usługi w rozumieniu lit. k) z terytorium Unii; każdą osobę fizyczną mającą obywatelstwo państwa członkowskiego, niezależnie od miejsca pobytu, która świadczy takie usługi z terytorium Unii, oraz każdą osobę prawną, podmiot lub organ zarejestrowane lub ustanowione na mocy prawa państwa członkowskiego, niezależnie od siedziby, które świadczą takie usługi z terytorium Unii;
- m) „dostawca pomocy technicznej” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, w tym spółkę osobową, mające miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim i świadczące pomoc techniczną w rozumieniu lit. f) z terytorium Unii; każdą osobę fizyczną mającą obywatelstwo państwa członkowskiego, niezależnie od miejsca pobytu, która świadczy taką pomoc z terytorium Unii, oraz każdą osobę prawną, podmiot lub organ zarejestrowane lub ustanowione na mocy prawa państwa członkowskiego, niezależnie od siedziby, które świadczą taką pomoc z terytorium Unii;
- n) „eksporter” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, w tym spółkę osobową, w imieniu których składane jest zgłoszenie wywozowe, to znaczy osobę, podmiot lub organ, które, w czasie gdy zgłoszenie jest przyjmowane, pozostają w stosunku umownym z odbiorcą w danym państwie trzecim i posiadają wymagane uprawnienia do decydowania o wysłaniu towarów poza obszar celny Unii. Jeżeli nie została zawarta taka umowa lub strona umowy nie działa we własnym imieniu, eksporter oznacza osobę, podmiot lub organ posiadające wymagane uprawnienia do decydowania o wysłaniu towaru poza obszar celny Unii. W przypadku gdy przywilej prawa dysponowania towarami należy zgodnie z taką umową do osoby, podmiotu lub organu mających miejsce pobytu lub siedzibę poza Unią, za eksportera uważa się stronę umowy mającą miejsce pobytu lub siedzibę w Unii;
- o) „generalne unijne pozwolenie na wywóz” oznacza pozwolenie na wywóz, w rozumieniu lit. d), w odniesieniu do wywozu do niektórych państw, które udzielane jest wszystkim eksporterom spełniającym warunki i wymogi dotyczące korzystania z takiego pozwolenia, wymienione w załączniku V;
- p) „pozwolenie indywidualne” oznacza pozwolenie udzielone:
- 1) jednemu określonemu eksporterowi na wywóz w rozumieniu lit. d) na rzecz jednego użytkownika końcowego lub odbiorcy w państwie trzecim, obejmujące co najmniej jeden towar;
 - 2) jednemu określonemu pośrednikowi na świadczenie usług pośrednictwa w rozumieniu lit. k), na rzecz jednego użytkownika końcowego lub odbiorcy w państwie trzecim, obejmujące co najmniej jeden towar; lub
 - 3) osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, które transportują towary w obrębie obszaru celnego Unii, na tranzyt w rozumieniu lit. s);

- q) „pozwolenie globalne” oznacza pozwolenie udzielone jednemu określone mu eksporterowi lub pośrednikowi w odniesieniu do typu towarów wymienionych w załączniku III lub w załączniku IV, które może dotyczyć:
- 1) wywozu w rozumieniu lit. d) do co najmniej jednego określonego użytkownika końcowego w co najmniej jednym określonym państwie trzecim;
 - 2) wywozu w rozumieniu lit. d) do co najmniej jednego określonego dystrybutora w co najmniej jednym określonym państwie trzecim, jeżeli eksporter jest producentem towarów objętych ppkt 3.2 lub 3.3 załącznika III lub pkt 1 załącznika IV;
 - 3) świadczenia usług pośrednictwa w związku z przekazywaniem towarów znajdujących się w państwie trzecim do co najmniej jednego określonego użytkownika końcowego w co najmniej jednym określonym państwie trzecim;
 - 4) świadczenia usług pośrednictwa w związku z przekazywaniem towarów znajdujących się w państwie trzecim do co najmniej jednego określonego dystrybutora w co najmniej jednym określonym państwie trzecim, jeżeli pośrednik jest producentem towarów objętych ppkt 3.2 lub 3.3 załącznika III lub pkt 1 załącznika IV;
- r) „dystrybutor” oznacza przedsiębiorcę prowadzącego działalność w zakresie handlu hurtowego towarami wymienionymi w ppkt 3.2 lub 3.3 załącznika III lub w pkt 1 załącznika IV, obejmującą nabywanie takich towarów od producentów lub przechowywanie, dostarczanie lub wywożenie takich towarów; działalność w zakresie handlu hurtowego takimi towarami nie obejmuje ich nabywania przez szpitale, apteki albo lekarzy medycyny wyłącznie do celów dostarczania takich towarów ludności;
- s) „tranzyt” oznacza transport w obrębie obszaru celnego Unii towarów nieunijnych przewożonych przez obszar celny Unii do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza obszarem celnym Unii.

ROZDZIAŁ II

TOWARY, KTÓRE NIE MAJĄ ŻADNEGO INNEGO PRAKTYCZNEGO ZASTOSOWANIA NIŻ WYKONYWANIE KARY ŚMIERCI, STOSOWANIE TORTUR ORAZ INNE OKRUTNE, NIELUDZKIE LUB PONIŻAJĄCE TRAKTOWANIE ALBO KARANIE

Artykuł 3

Zakaz wywozu

1. Przywóz towarów wymienionych w załączniku II, niezależnie od ich pochodzenia, jest zakazany.

Załącznik II obejmuje towary, które nie mają żadnego innego praktycznego zastosowania niż wykonywanie kary śmierci lub stosowanie tortur oraz inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie.

Dostawcom pomocy technicznej zakazuje się świadczyć, za wynagrodzeniem lub nieodpłatnie, pomocy technicznej w związku z towarami wymienionymi w załączniku II na rzecz jakichkolwiek osób, podmiotów lub organów w państwie trzecim.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, właściwy organ może udzielić pozwolenia na wywóz towarów wymienionych w załączniku II oraz świadczenie związanej z nimi pomocy technicznej, jeśli zostanie wykazane, że w państwie, do którego towary te będą wywożone, będą one użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne.

Artykuł 4

Zakaz przywozu

1. Przywóz towarów wymienionych w załączniku II, niezależnie od ich pochodzenia, jest zakazany.

Osobom, podmiotom i organom w Unii zakazuje się przyjmowania pomocy technicznej w związku z towarami wymienionymi w załączniku II, świadczonej, za wynagrodzeniem lub nieodpłatnie, z terytorium państwa trzeciego przez jakiegokolwiek osoby, podmioty lub organy.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może zezwolić na przywóz towarów wymienionych w załączniku II oraz świadczenie związanej z nimi pomocy technicznej, jeśli zostanie wykazane, że w docelowym państwie członkowskim towary te będą użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne.

Artykuł 5

Zakaz tranzytu

1. Tranzyt towarów wymienionych w załączniku II jest zakazany.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może udzielić pozwolenia na tranzyt towarów wymienionych w załączniku II, jeżeli zostanie wykazane, że w państwie przeznaczenia towary te zostaną użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne.

Artykuł 6

Zakaz świadczenia usług pośrednictwa

Pośrednikowi zakazuje się świadczenia usług pośrednictwa na rzecz jakichkolwiek osób, podmiotów lub organów w państwie trzecim w związku z towarami wymienionymi w załączniku II, niezależnie od pochodzenia takich towarów.

Artykuł 7

Zakaz szkolenia

Dostawcom pomocy technicznej i pośrednikom zakazuje się świadczenia lub oferowania jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w państwie trzecim szkolenia dotyczącego używania towarów wymienionych w załączniku II.

Artykuł 8

Targi handlowe

Zakazuje się osobom fizycznym i prawnym, podmiotom i organom, w tym spółkom osobowym, niezależnie od tego czy mają miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim, wystawiania lub oferowania na sprzedaż towarów wymienionych w załączniku II na wystawach lub targach odbywających się w Unii, chyba że zostanie wykazane, że z uwagi na charakter wystawy lub targów wystawienie lub zaoferowanie na sprzedaż takich towarów nie przyczynia się do sprzedaży lub dostarczania takich towarów jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w państwie trzecim ani nie propaguje ich sprzedaży lub dostarczania tym osobom, podmiotom lub organom.

Artykuł 9

Reklama

Zakazuje się osobom fizycznym i prawnym, podmiotom i organom, w tym spółkom, mającym miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim, które sprzedają lub nabywają przestrzeń reklamową lub czas reklamowy w Unii, osobom fizycznym mającym obywatelstwo państwa członkowskiego, które sprzedają lub nabywają przestrzeń reklamową lub czas reklamowy w Unii, oraz osobom fizycznym i prawnym, podmiotom i organom, zarejestrowanym lub ustanowionym na mocy prawa państwa członkowskiego, które sprzedają lub nabywają przestrzeń reklamową lub czas reklamowy w Unii, sprzedawania jakiegokolwiek osobie, podmiotowi lub organowi w państwie trzecim przestrzeni reklamowej w mediach drukowanych lub w internecie lub czasu reklamowego w telewizji lub radiu w związku z towarami wymienionymi w załączniku II, lub nabywania od tych osób, podmiotów lub organów takiej przestrzeni reklamowej i czasu reklamowego.

Artykuł 10

Środki krajowe

1. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów unijnych, w tym zakazu dyskryminacji ze względu na obywatelstwo lub przynależność państwową, państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać środki krajowe ograniczające transport, usługi finansowe, działalność ubezpieczeniową lub reasekuracyjną lub ogólną reklamę lub promocję w związku z towarami wymienionymi w załączniku II.
2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach przyjętych zgodnie z ust. 1 lub o zmianach i uchyleniu tych środków przed ich wejściem w życie.

ROZDZIAŁ III

TOWARY, KTÓRE MOGŁYBY BYĆ UŻYTE W CELU STOSOWANIA TORTUR LUB DO INNEGO OKRUTNEGO, NIELUDZKIEGO LUB PONIŻAJĄCEGO TRAKTOWANIA ALBO KARANIA

Artykuł 11

Wymóg uzyskania pozwolenia wywozowego

1. Wywóz towarów wymienionych w załączniku III wymaga uzyskania pozwolenia, niezależnie od pochodzenia takich towarów. Pozwolenie nie jest jednak wymagane w przypadku towarów, które są jedynie przewożone przez obszar celny Unii, tj. takich, którym nie nadano innego przeznaczenia celnego niż procedura tranzytu zewnętrznego w rozumieniu art. 226 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, łącznie ze składowaniem towarów nieunijnych w wolnym obszarze celnym.

Załącznik III obejmuje wyłącznie następujące towary, które mogłyby być użyte do stosowania tortur lub do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania:

- a) towary używane głównie do celów egzekwowania prawa;

- b) towary, które z uwagi na sposób ich zaprojektowania i właściwości techniczne wiążą się ze znacznym ryzykiem ich użycia do stosowania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.

Załącznik III nie obejmuje:

- a) broni palnej podlegającej kontroli na mocy rozporządzenia (UE) nr 258/2012;
b) produktów podwójnego zastosowania podlegających kontroli na mocy rozporządzenia (WE) nr 428/2009;
c) towarów podlegających kontroli zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB.

2. Ust. 1 nie stosuje się do wywozów na te terytoria państw członkowskich, które są wymienione w załączniku VI i nie stanowią obszaru celnego Unii, pod warunkiem że towary te są używane przez organy odpowiedzialne za egzekwowanie prawa zarówno w kraju lub na terytorium przeznaczenia, jak i w części stanowiącej metropolię państwa członkowskiego, do którego należy to terytorium. Organy celne lub inne zainteresowane organy mają prawo do skontrolowania, czy warunek ten jest spełniony, oraz mogą podjąć decyzję, że wywóz nie może nastąpić do czasu zakończenia takiej kontroli.

3. Ust. 1 nie stosuje się do wywozów do państw trzecich, pod warunkiem że towary są używane przez cywilny lub wojskowy personel państwa członkowskiego uczestniczący w operacji utrzymania pokoju lub operacji zarządzania kryzysami przeprowadzanej przez UE lub ONZ w danym państwie trzecim lub w ramach operacji przeprowadzanej na podstawie porozumienia między państwami członkowskimi a państwami trzecimi w dziedzinie obrony. Organy celne lub inne właściwe organy mają prawo do skontrolowania, czy warunek ten jest spełniony. Wywóz nie może nastąpić w czasie trwania takiej kontroli.

Artykuł 12

Kryteria udzielania pozwoleń na wywóz

1. Właściwe organy wydają decyzje w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia na wywóz towarów wymienionych w załączniku III, biorąc pod uwagę wszystkie istotne kwestie, w tym w szczególności to, czy w ciągu ostatnich trzech lat inne państwo członkowskie oddaliło wniosek dotyczący wywozu zasadniczo identycznych towarów, oraz kwestie związane z zamierzonym końcowym zastosowaniem i ryzykiem przekierowania.

2. Właściwy organ nie udziela pozwolenia, jeśli istnieją uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że takie towary wymienione w załączniku III mogłyby być użyte przez organ odpowiedzialny za egzekwowanie prawa lub jakąkolwiek osobę fizyczną lub prawną w państwie trzecim w celu stosowania tortur lub do innego okrutnego, poniżającego lub niehumanitarnego traktowania albo karania, w tym w celu wykonania orzeczonych przez sąd kar cielesnych.

Właściwy organ uwzględni:

- a) dostępne orzeczenia trybunałów międzynarodowych;
b) ustalenia właściwych organów ONZ, Rady Europy i UE oraz sprawozdania Europejskiego Komitetu do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Niehumanitarnemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu Rady Europy oraz specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.

Mogą zostać wzięte pod uwagę inne stosowne informacje, obejmujące dostępne orzeczenia sądów krajowych, sprawozdania przygotowywane przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz informacje dotyczące ograniczeń w wywozie towarów wymienionych w załącznikach II i III stosowane w państwach przeznaczenia.

3. Przy sprawdzaniu zamierzonego końcowego zastosowania i ocenie ryzyka przekierowania stosuje się zasady określone w akapicie drugim i trzecim.

Jeżeli producent towarów wymienionych w ppkt 3.2 lub 3.3 załącznika III wystąpi z wnioskiem o udzielenie pozwolenia na wywóz tych towarów do dystrybutora, właściwy organ przeprowadza ocenę postanowień umowy zawartej między producentem a dystrybutorem oraz środków, jakie zamierzają oni podjąć w celu zapewnienia, aby towary te oraz – w stosownych przypadkach – produkty, do których zostaną one włączone, nie zostały użyte w celu stosowania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.

Jeżeli wystąpiono z wnioskiem o udzielenie pozwolenia na wywóz towarów wymienionych w ppkt 3.2 lub 3.3 załącznika III do użytkownika końcowego, właściwy organ może, oceniając ryzyko przekierowania, wziąć pod uwagę mające zastosowanie postanowienia umowne oraz oświadczenie dotyczące końcowego zastosowania podpisane przez użytkownika końcowego, jeżeli takie oświadczenie zostało przedłożone. W przypadku nieprzedłożenia oświadczenia dotyczącego końcowego zastosowania obowiązek wskazania podmiotu, który będzie użytkownikiem końcowym, oraz zastosowania danych towarów, spoczywa na eksporterze. Jeżeli eksporter nie dostarczy wystarczających informacji dotyczących końcowego zastosowania i użytkownika końcowego, uznaje się, że właściwy organ ma uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że dane towary mogłyby zostać użyte w celu stosowania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.

4. Oprócz kryteriów określonych w ust. 1 przy ocenie wniosku o udzielenie pozwolenia globalnego właściwy organ bierze pod uwagę stosowanie przez eksportera proporcjonalnych i odpowiednich środków i procedur zapewniających przestrzeganie przepisów i celów niniejszego rozporządzenia oraz warunków określonych w pozwoleniu.

*Artykuł 13***Zakaz tranzytu**

Osobom fizycznym i prawnym, podmiotom i organom, w tym spółkom osobowym, niezależnie od tego, czy mają miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim, zakazuje się wykonywania tranzytu towarów wymienionych w załączniku III, jeżeli wiedzą, że jakkolwiek część przesyłki takich towarów ma być użyta w celu stosowania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania w państwie trzecim.

*Artykuł 14***Środki krajowe**

1. Niezależnie od art. 11 i 12, państwo członkowskie może przyjąć lub utrzymać zakaz wywozu oraz przywozu kajdan na nogi, łańcuchów na nogi oraz przenośnych urządzeń do wywoływania elektrowstrząsów.
2. Państwo członkowskie może nałożyć wymóg uzyskania pozwolenia na wywóz kajdanek, których łączna długość, w stanie zamkniętym, łącznie z łańcuchem, mierzona od zewnętrznej krawędzi jednej obręczy do zewnętrznej krawędzi drugiej obręczy, przekracza 240 mm. Dane państwo członkowskie stosuje do takich kajdanek rozdziały III i V.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach przyjętych zgodnie z ust. 1 i 2 przed ich wejściem w życie.

*Artykuł 15***Wymóg uzyskania pozwolenia w odniesieniu do określonych usług**

1. Pozwolenie wymagane jest w przypadku świadczenia przez odpowiednio dostawcę pomocy technicznej lub pośrednika, za wynagrodzeniem lub nieodpłatnie, na rzecz jakiegokolwiek osoby, podmiotu lub organu w państwie trzecim jednej z następujących usług:
 - a) pomoc techniczna w związku z towarami wymienionymi w załączniku III, niezależnie od pochodzenia takich towarów; oraz
 - b) usługi pośrednictwa w związku z towarami wymienionymi w załączniku III, niezależnie od pochodzenia takich towarów.
2. Przy rozpatrywaniu wniosków o udzielenie pozwolenia na świadczenie usług pośrednictwa w odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku III, art. 12 stosuje się odpowiednio.

Przy rozpatrywaniu wniosków o udzielenie pozwolenia na świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami wymienionymi w załączniku III, kryteria określone w art. 12 uwzględnia się w ocenie:

- a) czy pomoc techniczna byłaby świadczona na rzecz osoby, podmiotu lub organu, które mogłyby użyć towarów, których dotyczy pomoc techniczna, w celu stosowania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania; oraz
 - b) czy pomoc techniczna zostałaby wykorzystana do naprawy, rozwoju, produkcji, testowania, konserwacji lub montażu towarów wymienionych w załączniku III lub do świadczenia pomocy technicznej na rzecz osoby, podmiotu lub organu, które mogłyby użyć towarów, których dotyczy pomoc techniczna, w celu stosowania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
3. Ust. 1 nie stosuje się do świadczenia pomocy technicznej, jeżeli:
 - a) pomoc techniczna jest świadczona na rzecz organu ścigania państwa członkowskiego lub cywilnego lub wojskowego personelu państwa członkowskiego zgodnie z art. 11 ust. 3 zdanie pierwsze;
 - b) pomoc techniczna obejmuje dostarczanie informacji należących do domeny publicznej; lub
 - c) pomoc techniczna stanowi minimum niezbędne do instalacji, eksploatacji, konserwacji lub naprawy towarów wymienionych w załączniku III, na których wywóz udzielił pozwolenia właściwy organ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
 4. Niezależnie od ust. 1, państwo członkowskie może utrzymać zakaz świadczenia usług pośrednictwa w odniesieniu do kajdan na nogi, łańcuchów na nogi oraz przenośnych urządzeń do wywoływania elektrowstrząsów. W przypadku gdy państwo członkowskie utrzymuje taki zakaz, informuje Komisję, jeżeli środki przyjęte wcześniej i zgłoszone zgodnie z art. 7a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 zostają zmienione lub uchylone.

ROZDZIAŁ IV

TOWARY, KTÓRE MOGŁYBY BYĆ UŻYTE DO WYKONYWANIA KARY ŚMIERCI

Artykuł 16

Wymóg uzyskania pozwolenia na wywóz

1. Wywóz towarów wymienionych w załączniku IV wymaga uzyskania pozwolenia, niezależnie od pochodzenia takich towarów. Pozwolenie nie jest jednak wymagane w przypadku towarów, które są jedynie przewożone przez obszar celny Unii, tj. takich, którym nie nadano innego przeznaczenia celnego niż procedura tranzytu zewnętrznego w rozumieniu art. 226 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, łącznie ze składowaniem towarów nieunijnych w wolnym obszarze celnym.

Załącznik IV obejmuje wyłącznie towary, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci i które zostały zatwierdzone lub są faktycznie używane do wykonywania kary śmierci w jednym lub większej liczbie państw trzecich, które nie zniosły kary śmierci. Załącznik ten nie obejmuje:

- a) broni palnej podlegającej kontroli na mocy rozporządzenia (UE) nr 258/2012;
- b) produktów podwójnego zastosowania podlegających kontroli na mocy rozporządzenia (WE) nr 428/2009; oraz
- c) towarów podlegających kontroli zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB.

2. W przypadku gdy wywóz produktów leczniczych wymaga uzyskania pozwolenia na wywóz zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a wywóz ten podlega również wymogom w zakresie udzielania pozwoleń ustanowionym w międzynarodowych konwencjach w sprawie kontrolowania środków odurzających i substancji psychotropowych, takich jak Konwencja o substancjach psychotropowych z 1971 r., państwa członkowskie mogą stosować jednolitą procedurę w celu wywiązania się ze zobowiązań spoczywających na nich na mocy niniejszego rozporządzenia i odnośnej konwencji.

Artykuł 17

Kryteria udzielania pozwoleń na wywóz

1. Właściwe organy wydają decyzje w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia na wywóz towarów wymienionych w załączniku IV, biorąc pod uwagę wszystkie istotne kwestie, w tym w szczególności to, czy w ciągu ostatnich trzech lat inne państwo członkowskie oddało wniosek dotyczący wywozu zasadniczo identycznych towarów, oraz kwestie związane z zamierzonym końcowym zastosowaniem i ryzykiem przekierowania.

2. Właściwy organ nie udziela pozwolenia, jeśli istnieją uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że towary wymienione w załączniku IV mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci w państwie trzecim.

3. Przy sprawdzaniu zamierzonego końcowego zastosowania i ocenie ryzyka przekierowania stosuje się zasady określone w akapicie drugim, trzecim i czwartym.

Jeżeli producent towarów wymienionych w pkt 1 załącznika IV wystąpi z wnioskiem o udzielenie pozwolenia na wywóz takich produktów do dystrybutora, właściwy organ przeprowadza ocenę postanowień umowy zawartej między producentem a dystrybutorem oraz środków, jakie zamierzają oni podjąć w celu zapewnienia, aby towary te nie zostały użyte do wykonywania kary śmierci.

Jeżeli wystąpiono z wnioskiem o udzielenie pozwolenia na wywóz towarów wymienionych w pkt 1 załącznika IV do użytkownika końcowego, właściwy organ może, oceniając ryzyko przekierowania, wziąć pod uwagę mające zastosowanie postanowienia umowne oraz oświadczenie dotyczące końcowego zastosowania podpisane przez użytkownika końcowego, jeżeli takie oświadczenie zostało przedłożone. W przypadku nieprzedłożenia oświadczenia dotyczącego końcowego zastosowania obowiązek wskazania podmiotu, który będzie użytkownikiem końcowym, oraz zastosowania danych towarów, spoczywa na eksporterze. Jeżeli eksporter nie dostarczy wystarczających informacji dotyczących końcowego zastosowania i użytkownika końcowego, uznaje się, że właściwy organ ma uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że dane towary mogłyby zostać użyte do wykonywania kary śmierci.

Komisja, we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich, może przyjąć wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do oceny końcowego zastosowania oraz celów, dla których pomoc techniczna zostałaby wykorzystana.

4. Oprócz kryteriów określonych w ust. 1, przy ocenie wniosku o udzielenie pozwolenia globalnego właściwy organ bierze pod uwagę stosowanie przez eksportera proporcjonalnych i odpowiednich środków i procedur zapewniających przestrzeganie przepisów i celów niniejszego rozporządzenia oraz warunków określonych w pozwoleniu.

Artykuł 18

Zakaz tranzytu

Osobom fizycznym i prawnym, podmiotom i organom, w tym spółkom osobowym, niezależnie od tego, czy mają miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim, zakazuje się wykonywania tranzytu towarów wymienionych w załączniku IV, jeżeli wiedzą, że jakkolwiek część przesyłki takich towarów ma być użyta w celu wykonywania kary śmierci w państwie trzecim.

Artykuł 19

Wymóg uzyskania pozwolenia w odniesieniu do określonych usług

1. Pozwolenie wymagane jest w przypadku świadczenia przez odpowiednio dostawcę pomocy technicznej lub pośrednika, za wynagrodzeniem lub nieodpłatnie, na rzecz osoby, podmiotu lub organu w państwie trzecim jednej z następujących usług:

- a) pomoc techniczna w związku z towarami wymienionymi w załączniku IV, niezależnie od pochodzenia takich towarów; oraz
 - b) usługi pośrednictwa w związku z towarami wymienionymi w załączniku IV, niezależnie od pochodzenia takich towarów.
2. Przy rozpatrywaniu wniosków o udzielenie pozwolenia na świadczenie usług pośrednictwa w odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku IV, art. 17 stosuje się odpowiednio.

Przy rozpatrywaniu wniosków o udzielenie pozwolenia na świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami wymienionymi w załączniku IV, kryteria określone w art. 17 uwzględnia się w ocenie:

- a) czy pomoc techniczna byłaby świadczona na rzecz osoby, podmiotu lub organu, które mogłyby użyć towarów, których dotyczy pomoc techniczna, do wykonywania kary śmierci; oraz
 - b) czy pomoc techniczna zostałaaby wykorzystana do naprawy, rozwoju, produkcji, testowania, konserwacji lub montażu towarów wymienionych w załączniku IV lub do świadczenia pomocy technicznej na rzecz osoby, podmiotu lub organu, które mogłyby użyć towarów, których dotyczy pomoc techniczna, do wykonywania kary śmierci.
3. Ust. 1 nie stosuje się do świadczenia pomocy technicznej, jeżeli:
- a) pomoc techniczna obejmuje dostarczanie informacji należących do domeny publicznej; lub
 - b) pomoc techniczna stanowi minimum niezbędne do instalacji, eksploatacji, konserwacji i naprawy towarów wymienionych w załączniku IV, na których wywóz udzielił pozwolenia właściwy organ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

ROZDZIAŁ V

PROCEDURY UDZIELANIA POZWOLEŃ

Artykuł 20

Rodzaje pozwoleń i organy wydające

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się generalne unijne pozwolenie na wywóz niektórych towarów, zgodnie z załącznikiem V.

Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym eksporter ma swoje miejsce pobytu lub swoją siedzibę, może zakazać temu eksporterowi korzystania z tego pozwolenia, jeżeli istnieją uzasadnione wątpliwości co do zdolności tego eksportera do spełniania warunków tego pozwolenia lub przestrzegania przepisów w zakresie kontroli wywozu.

Właściwe organy państw członkowskich wymieniają informacje na temat wszystkich eksporterów pozbawionych prawa korzystania z generalnego unijnego pozwolenia na wywóz, chyba że ustalą one, że dany eksporter nie będzie usiłował wywieźć towarów wymienionych w załączniku IV przez terytorium innego państwa członkowskiego. Do tego celu wykorzystuje się bezpieczny, szyfrowany system wymiany informacji.

2. Pozwolenia na wywóz innego rodzaju niż ten, o którym mowa w ust. 1, na który na mocy niniejszego rozporządzenia wymagane jest pozwolenie, udziela właściwy organ państwa członkowskiego, w którym eksporter ma swoje miejsce pobytu lub swoją siedzibę, zgodnie z wykazem w załączniku I. Pozwolenie takie może być pozwoleniem indywidualnym lub globalnym, jeżeli dotyczy towarów wymienionych w załączniku III lub w załączniku IV. W odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku II udziela się pozwolenia indywidualnego.

3. Pozwolenia na tranzyt towarów wymienionych w załączniku II udziela właściwy organ państwa członkowskiego, w którym osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ, które dokonują transportu towarów na obszarze celnym Unii, mają miejsce pobytu lub siedzibę, zgodnie z wykazem w załączniku I. Jeżeli ta osoba, podmiot lub organ nie mają miejsca pobytu lub siedziby w państwie członkowskim, pozwolenia udziela właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium następuje wprowadzenie towarów na obszar celnym Unii. Pozwolenie takie jest pozwoleniem indywidualnym.

4. Pozwolenia na przywóz, które jest wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia, udziela właściwy organ państwa członkowskiego, w którym utworzono muzeum, zgodnie z wykazem w załączniku I. W odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku II udziela się pozwolenia indywidualnego.

5. Pozwolenia na świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami wymienionym w załączniku II udziela:
- właściwy organ państwa członkowskiego, w którym dostawca pomocy technicznej ma swoje miejsce pobytu lub swoją siedzibę, zgodnie z wykazem w załączniku I, lub, w przypadku braku takiego państwa członkowskiego, właściwy organ państwa członkowskiego, którego dostawca pomocy technicznej jest obywatelem lub zgodnie z prawem którego został zarejestrowany lub utworzony, jeżeli pomoc ma być świadczona na rzecz muzeum w państwie trzecim; lub
 - właściwy organ państwa członkowskiego, w którym utworzono muzeum, zgodnie z wykazem w załączniku I, jeżeli pomoc ma być świadczona na rzecz muzeum znajdującego się w Unii.
6. Pozwolenia na świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami wymienionymi w załączniku III lub w załączniku IV udziela właściwy organ państwa członkowskiego, w którym dostawca pomocy technicznej ma miejsce pobytu lub siedzibę, zgodnie z wykazem w załączniku I, lub, w przypadku braku takiego państwa członkowskiego, właściwy organ państwa członkowskiego, którego dostawca pomocy technicznej jest obywatelem lub zgodnie z prawem którego został zarejestrowany lub utworzony.
7. Pozwolenia na świadczenie usług pośrednictwa w związku z towarami wymienionymi w załączniku III lub w załączniku IV udziela właściwy organ państwa członkowskiego, w którym pośrednik ma miejsce pobytu lub siedzibę, zgodnie z wykazem w załączniku I, lub, w przypadku braku takiego państwa członkowskiego, właściwy organ państwa członkowskiego, którego pośrednik jest obywatelem lub zgodnie z prawem którego został zarejestrowany lub utworzony. Pozwolenie jest udzielane na określoną ilość wyszczególnionych towarów przemieszczanych między dwoma państwami trzecimi lub większą ich liczbą. W pozwoleniu wyraźnie określa się miejsce, w którym towary te znajdują się w państwie trzecim będącym państwem pochodzenia oraz użytkownika końcowego oraz dokładne miejsce, w którym się on znajduje.
8. Wnioskodawcy dostarczają właściwemu organowi wszelkich stosownych informacji wymaganych przy składaniu wniosków o udzielenie indywidualnego lub globalnego pozwolenia na wywóz lub na świadczenie usług pośrednictwa, na świadczenie pomocy technicznej, indywidualnego pozwolenia na przywóz lub na tranzyt.
- W przypadku wywozu właściwe organy otrzymują pełne informacje, w szczególności na temat użytkownika końcowego, państwa przeznaczenia oraz końcowego zastosowania towarów.
- W odniesieniu do usług pośrednictwa właściwe organy otrzymują w szczególności informacje o miejscu, w którym towary te znajdują się w państwie trzecim będącym państwem pochodzenia, wyraźny opis towarów i ich ilości, informacje o stronach trzecich biorących udział w transakcji, państwie trzecim będącym państwem przeznaczenia oraz użytkownika końcowym w tym państwie oraz dokładnym miejscu, w którym się on znajduje.
- W stosownych przypadkach udzielenie pozwolenia może być uzależnione od przedłożenia oświadczenia dotyczącego końcowego zastosowania.
9. Na zasadzie odstępstwa od ust. 8, w przypadku gdy producent lub przedstawiciel producenta ma wywieźć lub sprzedać i przekazać towary objęte ppkt 3.2 lub 3.3 załącznika III lub pkt 1 załącznika IV do dystrybutora w państwie trzecim, producent przekazuje informacje na temat poczynionych ustaleń i środków podjętych w celu zapobieżenia używaniu towarów objętych pkt 3.2 lub 3.3 załącznika III w celu stosowania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania lub w celu zapobieżenia używaniu towarów objętych pkt 1 załącznika IV do wykonywania kary śmierci, informacje na temat państwa przeznaczenia oraz, o ile są one dostępne, informacje na temat końcowego zastosowania towarów i ich użytkowników końcowych.
10. Na żądanie krajowego mechanizmu prewencji ustanowionego zgodnie z protokołem opcjonalnym do Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r., właściwe organy mogą postanowić, aby informacje uzyskane od wnioskodawcy na temat państwa przeznaczenia, odbiorcy, użytkownika końcowego i użytkowników końcowych lub, w stosownych przypadkach, dystrybutora, ustaleń i środków, o których mowa w ust. 9, były dostępne dla krajowego mechanizmu prewencji. Właściwe organy wysłuchują wnioskodawcę przed udostępnieniem informacji i mogą nałożyć ograniczenia na możliwości wykorzystania informacji. Właściwe organy podejmują decyzje zgodnie z przepisami i praktykami krajowymi.
11. Państwa członkowskie rozpatrują wnioski o pozwolenia indywidualne lub globalne w terminie określonym zgodnie z przepisami lub praktykami krajowymi.

Artykuł 21

Pozwolenia

1. Pozwolenia na wywóz, przywóz i tranzyt są wydawane na formularzach zgodnych ze wzorem zamieszczonym w załączniku VII. Pozwolenia dotyczące usług pośrednictwa są wydawane na formularzach zgodnych ze wzorem zamieszczonym w załączniku VIII. Pozwolenia dotyczące pomocy technicznej są wydawane na formularzach zgodnych ze wzorem zamieszczonym w załączniku IX. Pozwolenia takie są ważne w całej Unii. Okres ważności pozwolenia wynosi od trzech do dwunastu miesięcy, z możliwością przedłużenia o maksymalnie dwa miesiące. Okres ważności pozwolenia globalnego wynosi od jednego do trzech lat, z możliwością przedłużenia o maksymalnie dwa lata.

2. Pozwolenie na wywóz udzielone zgodnie z art. 12 lub art. 17 oznacza pozwolenie eksporterowi na świadczenie pomocy technicznej użytkownikom końcowym w zakresie, w jakim pomoc ta jest niezbędna do zainstalowania, eksploatacji, konserwacji lub naprawy towarów, na których wywóz udzielono pozwolenia.
3. Pozwolenia mogą być wydawane za pomocą środków elektronicznych. Szczegółowe procedury określa się na poziomie krajowym. Państwa członkowskie korzystające z tej możliwości informują o tym Komisję.
4. W pozwoleniach na wywóz, przywóz, tranzyt, świadczenie pomocy technicznej lub świadczenie usług pośrednictwa umieszcza się wszelkie wymogi i warunki, jakie właściwy organ uzna za stosowne.
5. Właściwy organ, działając zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, może odmówić udzielenia pozwolenia oraz może unieważnić, zawiesić, zmienić lub cofnąć udzielone pozwolenie.

Artykuł 22

Formalności celne

1. Przy dokonywaniu formalności celnych eksporter lub importer składa należycie wypełniony formularz zamieszczony w załączniku VII jako dowód uzyskania niezbędnego pozwolenia na dany wywóz lub przywóz. Jeśli dokument nie jest wypełniony w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym dokonuje się formalności celnych, eksporter lub importer może zostać zobowiązany do dostarczenia tłumaczenia na język urzędowy tego państwa.
2. Jeżeli dokonano zgłoszenia celnego towarów wymienionych w załączniku II, III lub IV oraz stwierdzono, że na ich planowany wywóz lub przywóz nie zostało udzielone pozwolenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, organy celne zatrzymują zgłoszone towary i zwracają uwagę eksportera lub importera na możliwość złożenia wniosku o udzielenie pozwolenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jeżeli wniosek o udzielenie pozwolenia nie zostanie złożony w terminie sześciu miesięcy od zatrzymania towarów lub jeżeli właściwy organ oddali taki wniosek, organy celne podejmują działania mające na celu uregulowanie sytuacji zatrzymanych towarów zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.

Artykuł 23

Wymóg zawiadomienia i konsultacji

1. Państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie i Komisję, jeżeli jego właściwe organy, zgodnie z wykazem w załączniku I, wydały decyzję o odmowie udzielenia pozwolenia na podstawie niniejszego rozporządzenia lub unieważniły pozwolenia, którego udzieliły. Takiego powiadomienia dokonuje się nie później niż w ciągu 30 dni od daty wydania decyzji lub unieważnienia.
2. Właściwy organ, w razie potrzeby lub gdy jest to właściwe poprzez kanały dyplomatyczne, konsultuje się z organem lub organami, które w ciągu ostatnich trzech lat oddaliły wniosek o udzielenie pozwolenia na przywóz, tranzyt, świadczenie pomocy technicznej na rzecz osoby, podmiotu lub organu w państwie trzecim lub świadczenie usług pośrednictwa na podstawie niniejszego rozporządzenia, jeżeli otrzyma wniosek dotyczący wywozu, tranzytu, świadczenia pomocy technicznej na rzecz osoby, podmiotu lub organu w państwie trzecim lub świadczenia usług pośrednictwa odnoszący się do zasadniczo identycznej transakcji, której dotyczył taki wcześniejszy wniosek, a organ uważa, że należy jednak udzielić pozwolenia.
3. Jeżeli po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w ust. 2, właściwy organ podejmie decyzję o udzieleniu pozwolenia, odpowiednie państwo członkowskie niezwłocznie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o swojej decyzji, wyjaśniając powody podjęcia takiej decyzji oraz przedstawiając w stosownych przypadkach istotne w danej sprawie informacje.
4. W przypadku gdy odmowa udzielenia pozwolenia jest oparta na krajowym zakazie zgodnie z art. 14 ust. 1 lub art. 15 ust. 4, nie stanowi ona decyzji o odmowie udzielenia pozwolenia w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu.
5. Wszystkie powiadomienia wymagane na mocy niniejszego artykułu przekazuje się za pomocą bezpiecznego, szyfrowanego systemu wymiany informacji.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 24

Zmiana załączników

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany załączników I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII i IX. Zawarte w załączniku I dane dotyczące właściwych organów państw członkowskich zmienia się na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie.

W przypadku gdy, w odniesieniu do zmiany załączników II, III, IV lub V, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego artykułu zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 30.

Artykuł 25

Wnioski o dodanie towarów do jednego z wykazów towarów

1. Każde państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji z należycie uzasadnionym wnioskiem o dodanie towarów przeznaczonych lub wprowadzanych do obrotu do celów egzekwowania prawa do wykazów zamieszczonych w załącznikach II, III lub IV. Wniosek taki zawiera informacje o:

- a) projekcie i właściwościach towarów;
- b) wszystkich celach, do jakich mogą one być użyte; oraz
- c) przepisach międzynarodowych lub krajowych, które zostałyby naruszone w przypadku użycia towarów do celów egzekwowania prawa.

Państwo członkowskie, które zwraca się do Komisji z wnioskiem, przekazuje jednocześnie ten wniosek pozostałym państwom członkowskim.

2. W terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku Komisja może zwrócić się do wnioskującego państwa członkowskiego o przekazanie informacji uzupełniających, jeżeli uzna, że wniosek nie zawiera wystarczających informacji na temat jednego lub większej liczby istotnych punktów lub że dodatkowe informacje na temat jednego lub większej liczby istotnych punktów są niezbędne. Komisja wskazuje punkty, w odniesieniu do których należy przekazać informacje uzupełniające. Komisja przesyła te pytania do pozostałych państw członkowskich. Pozostałe państwa członkowskie również mogą przedłożyć Komisji dodatkowe informacje potrzebne do oceny wniosku.

3. Jeżeli Komisja uzna, że nie ma potrzeby zwracania się o informacje uzupełniające, lub, w stosownych przypadkach, jeżeli otrzyma żądane informacje uzupełniające, w ciągu 20 tygodni, odpowiednio od daty otrzymania wniosku lub od daty otrzymania informacji uzupełniających, wszczyna procedurę mającą na celu przyjęcie wnioskowanej zmiany lub informuje wnioskujące państwo członkowskie o powodach, dla których nie wszczęto takiej procedury.

Artykuł 26

Wymiana informacji pomiędzy organami państw członkowskich a Komisją

1. Bez uszczerbku dla art. 23, Komisja oraz państwa członkowskie, na wniosek, informują się nawzajem o środkach podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia oraz dostarczają sobie wszelkich istotnych informacji, którymi dysponują w związku z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacji dotyczących pozwoleń, których udzielono i których udzielenia odmówiono.

2. Istotne informacje dotyczące pozwoleń, których udzielono i których udzielenia odmówiono, obejmują przynajmniej rodzaj decyzji, uzasadnienie decyzji lub jego streszczenie, nazwy lub nazwiska odbiorców oraz końcowych użytkowników, jeśli nie są nimi odbiorcy, a także nazwy danych towarów.

3. Państwa członkowskie, o ile jest to możliwe we współpracy z Komisją, sporządzają publiczne roczne sprawozdanie z działalności, zawierające informacje o liczbie otrzymanych wniosków, towarach i krajach, których dotyczyły wnioski, oraz o decyzjach, które podjęto w tych sprawach. Sprawozdanie to nie zawiera informacji, których ujawnienie, zdaniem państwa członkowskiego, naruszałoby jego żywotne interesy w zakresie bezpieczeństwa.

4. Komisja opracowuje roczne sprawozdanie obejmujące roczne sprawozdania z działalności, o których mowa w ust. 3. To roczne sprawozdanie jest udostępniane publicznie.

5. Z wyjątkiem przekazywania informacji określonych w ust. 2 organom innego państwa członkowskiego oraz Komisji, niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla odpowiednich przepisów krajowych dotyczących poufności i tajemnicy zawodowej.

6. Odmowa udzielenia pozwolenia wydana na podstawie krajowego zakazu przyjętego zgodnie z art. 14 ust. 1 nie stanowi decyzji o odmowie udzielenia pozwolenia w rozumieniu ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 27

Przetwarzanie danych osobowych

Dane osobowe przetwarza się i wymienia zgodnie z przepisami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2016/679 oraz rozporządzeniu (UE) 2018/1725.

*Artykuł 28***Wykorzystywanie informacji**

Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁴⁾ oraz krajowych przepisów dotyczących publicznego dostępu do dokumentów, informacje otrzymane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane tylko do celów, w jakich wnoszono o ich przekazanie.

*Artykuł 29***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 24, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 16 grudnia 2016 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 24, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 24 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 30***Tryb pilny**

1. Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie podaje się powody zastosowania trybu pilnego.
2. Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 29 ust. 6. W takim przypadku Komisja uchyla akt natychmiast po powiadomieniu jej przez Parlament Europejski lub Radę o decyzji o sprzeciwie.

*Artykuł 31***Grupa Koordynacyjna ds. Przeciwdziałania Torturom**

1. Ustanawia się Grupę Koordynacyjną ds. Przeciwdziałania Torturom, której przewodniczy przedstawiciel Komisji. Każde państwo członkowskie wyznacza przedstawiciela do tej grupy.
2. Grupa Koordynacyjna ds. Przeciwdziałania Torturom rozpatruje wszelkie sprawy dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym, bez ograniczeń, wymianę informacji dotyczących praktyk administracyjnych i wszelkie sprawy, które mogą być podnoszone przez przewodniczącego lub przedstawiciela państwa członkowskiego.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, 31.5.2001, s. 43).

3. Grupa Koordynacyjna ds. Przeciwdziałania Torturom może, o ile uzna to za konieczne, przeprowadzać konsultacje z eksporterami, pośrednikami, dostawcami pomocy technicznej oraz innymi odnośnymi zainteresowanymi stronami, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

4. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu na piśmie roczne sprawozdanie z działalności Grupy Koordynacyjnej ds. Przeciwdziałania Torturom, rozpatrzonych przez nią spraw i przeprowadzonych przez nią konsultacji.

Sprawozdanie roczne sporządza się z uwzględnieniem ochrony interesów handlowych osób fizycznych lub prawnych. Dyskusje Grupy Koordynacyjnej ds. Przeciwdziałania Torturom są niejawne.

Artykuł 32

Przegląd

1. Do dnia 31 lipca 2020 r., a następnie co pięć lat, Komisja dokona przeglądu wykonania niniejszego rozporządzenia oraz złoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wyczerpujące sprawozdanie z jego wykonania i oceny skutków, które może zawierać propozycje jego zmian. W ramach przeglądu zostanie przeprowadzona ocena potrzeby objęcia nią działalności obywateli Unii za granicą. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wszelkich stosownych informacji potrzebnych do przygotowania sprawozdania.

2. Szczególne części sprawozdania dotyczą:

- a) grupy Koordynacyjnej ds. Przeciwdziałania Torturom i jej działalności. Sprawozdanie sporządza się z uwzględnieniem ochrony interesów handlowych osób fizycznych lub prawnych. Dyskusje grupy są niejawne;
- b) informacji dotyczących środków podjętych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 33 ust. 1, które zostały zgłoszone Komisji na podstawie art. 33 ust. 2.

Artykuł 33

Sankcje

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadkach naruszeń niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach dotyczących przepisów o sankcjach zgłoszonych zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005.

Artykuł 34

Zakres terytorialny stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma taki sam terytorialny zakres stosowania jak Traktaty, z wyjątkiem art. 3 ust. 1 akapit pierwszy, art. 4 ust. 1 akapit pierwszy, art. 5, 11, 13, 14, 16 i 18, art. 20 ust. 1–4 oraz art. 22, które stosuje się do:

- obszaru celnego Unii,
- hiszpańskich terytoriów Ceuty i Melilli,
- niemieckiego terytorium Helgoland.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia Ceutę, Helgoland i Melillę traktuje się jako część obszaru celnego Unii.

Artykuł 35

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XI.

*Artykuł 36***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 stycznia 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

—

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ ORGANÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 20 I 23, ORAZ ADRES, NA KTÓRY NALEŻY PRZESYŁAĆ POWIADOMIENIA DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ

A. Organy państw członkowskich

BELGIA

Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie
Algemene Directie Economische Analyses en Internationale Economie
Dienst Vergunningen
Vooruitgangstraat 50
B-1210 Brussel
BELGIË

Service public fédéral économie, PME, classes moyennes et énergie
Direction générale des analyses économiques et de l'économie internationale
Service licences
Rue du Progrès 50
B-1210 Bruxelles
BELGIQUE

Tel. +32 22776713, +32 22775459
Faks +32 22775063
E-mail: frieda.coosemans@economie.fgov.be
johan.debontridder@economie.fgov.be

BULGARIA

Министерство на икономиката
ул. „Славянска” № 8
1052 София/Sofia
БЪЛГАРИЯ/BUŁGARIA

Ministry of Economy
8, Slavyanska Str.
1052 Sofia
BUŁGARIA

Tel. +359 29407771
Faks +359 29880727
E-mail: exportcontrol@mi.government.bg

REPUBLIKA CZESKA

Ministerstvo průmyslu a obchodu
Licenční správa
Na Františku 32
110 15 Praha 1
ČESKÁ REPUBLIKA

Tel. +420 224907638
Faks +420 224214558
E-mail: dual@mpo.cz

DANIA

Załącznik III, nr 2 i 3

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
DK-1216 København K
DANMARK
Tel. +45 72268400
Faks +45 33933510
E-mail: jm@jm.dk

Załącznik II i załącznik III, nr 1

Erhvervs- og Vækstministeriet
Erhvervsstyrelsen
Eksportkontrol
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø
DANMARK
Tel. +45 35291000
Faks +45 35291001
E-mail: eksportkontrol@erst.dk

NIEMCY

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)
Frankfurter Straße 29—35
D-65760 Eschborn
DEUTSCHLAND
Tel. +49 61969082217
Faks +49 61969081800
E-mail: ausfuhrkontrolle@bafa.bund.de

ESTONIA

Strateegilise kauba komisjon
Islandi väljak 1
15049 Tallinn
EESTI/ESTONIA
Tel. +372 6377192
Faks +372 6377199
E-mail: stratkom@vm.ee

IRLANDIA

An tAonad Ceadúnúcháin
An Roinn Gnó, Fiontar agus Nuálaíochta
23 Sráid Chill Dara
Baile Átha Cliath 2
ÉIRE
Tel. +353 16312121
Faks +353 16312562
E-mail: exportcontrol@djei.ie

Licensing Unit
Department of Jobs, Enterprise and Innovation
23 Kildare Street
Dublin 2
ÉIRE
Tel. +353 16312121
Faks +353 16312562
Email: exportcontrol@djei.ie

GRECJA

Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων
Γενική Διεύθυνση Διεθνούς Οικονομικής Πολιτικής
Διεύθυνση Καθεστώτων Εισαγωγών-Εξαγωγών, Εμπορικής Άμυνας
Ερμού και Κορνάρου 1,
GR-105 63 Αθήνα/Athens
ΕΛΛΑΔΑ/GRECJA

Ministry of Development, Competitiveness, Infrastructure, Transport and Networks
General Directorate for International Economic Policy
Directorate of Import-Export Regimes, Trade Defence Instruments
Ermou and Kornarou 1,
GR-105 63 Athens
GRECJA

Tel. +30 2103286021-22, +30 2103286051-47
Faks +30 2103286094
E-mail: e3a@mnec.gr, e3c@mnec.gr

HISZPANIA

Subdirección General de Comercio Internacional de Material de Defensa y Doble Uso
Secretaría de Estado de Comercio
Ministerio de Economía y Competitividad
Paseo de la Castellana 162, planta 7
E-28046 Madrid
ESPAÑA
Tel. +34 913492587
Faks +34 913492470
E-mail: sgdefensa.sccc@comercio.mineco.es

FRANCJA

Ministère des finances et des comptes publics
Direction générale des douanes et droits indirects
Bureau E2
11 Rue des Deux Communes
F-93558 Montreuil Cedex
FRANCE
Tel. +33 1 57 53 43 98
Faks + 33 1 57 53 48 32
E-mail: dg-e2@douane.finances.gouv.fr

CHORWACJA

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova
Samostalni sektor za trgovinsku politiku i gospodarsku multilateralu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 7-8
10 000 Zagreb
REPUBLIKA HRVATSKA
Tel. +385 16444625 (626)
Faks: + 385 16444601

WŁOCHY

Ministero dello Sviluppo Economico
Direzione Generale per la Politica Commerciale Internazionale
Divisione IV
Viale Boston, 25
00144 Roma
ITALIA
Tel. +39 0659932439
Faks +39 0659647506
E-mail: polcom4@mise.gov.it

CYPR

Υπουργείο Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
Υπηρεσία Εμπορίου
Κλάδος Έκδοσης Αδειών Εισαγωγών/Εξαγωγών
Ανδρέα Αραούζου 6
CY-1421 Λευκωσία
ΚΥΠΡΟΣ/CYPRUS

Ministry of Energy, Commerce, Industry and Tourism
Trade Service
Import/Export Licensing Section
6 Andreas Araouzos Street
CY-1421 Nicosia
CYPR

Tel. +357 22867100, +357 22867197, +357 22867332
Faks +357 22375443
E-mail: ts@mcit.gov.cy, pevgeniou@mcit.gov.cy

ŁOTWA

Ārlietu ministrija
K. Valdemāra iela 3
LV-1395 Rīga
LATVIJA
Tel. +371 67016426
Faks +371 67828121
E-mail: mfa.cha@mfa.gov.lv

LITWA

Policijos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos
Viešosios policijos valdybos Licencijavimo skyrius
Saltoniškių g. 19
LT-08105 Vilnius
LIETUVA/LITWA
Tel. +370 82719767
Faks +370 52719976
E-mail: leidimai.pd@policija.lt

LUKSEMBURG

Ministère de l'Économie
Office des licences
19-21, boulevard Royal
L-2449 Luxembourg.
BP 113/L-2011 Luxembourg
LUXEMBOURG
Tel. +352 226162
Faks +352 466138
E-mail: office.licences@eco.etat.lu

WĘGRY

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
Németvölgyi út 37-39
H-1124 Budapest
MAGYARORSZÁG/WĘGRY
Tel. +36 14585599
Faks +36 14585885
E-mail: armstrade@mkeh.gov.hu

MALTA

Dipartiment tal-Kummerċ
Servizzi ta' Kummerċ
Lascaris
Valletta VLT2000
MALTA
Commerce Department
Trade Services
Lascaris
Valletta VLT2000
MALTA
Tel. +356 21242270
Faks +356 25690286

NIDERLANDY

Ministerie van Buitenlandse Zaken
Directoraat-Generaal Buitenlandse Economische Betrekkingen
Directie Internationale Marktordening en Handelspolitiek
Bezuidenhoutseweg 67
Postbus 20061
2500 EB Den Haag
NEDERLAND
Tel. +31 703485954, +31 703484652

AUSTRIA

Bundesministerium für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft
Abteilung „Außenwirtschaftskontrolle“ C2/9
Stubenring 1
A-1011 Wien
ÖSTERREICH
Tel. +43 1711008341
Faks +43 1711008366
E-Mail: post.c29@bmwfw.gv.at

POLSKA

Ministerstwo Gospodarki
Departament Handlu i Usług
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
POLSKA
Tel. +48 226935553
Faks +48 226934021
E-mail: SekretariatDHU@mg.gov.pl

PORTUGALIA

Ministério das Finanças
AT- Autoridade Tributária e Aduaneira
Direcção de Serviços de Licenciamento
Rua da Alfândega, n. 5, r/c
P-1149-006 Lisboa
PORTUGAL
Tel. +351 218813843
Faks +351 218813986
E-mail: dsl@at.gov.pt

RUMUNIA

Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului
Departamentul pentru Comerț Exterior și Relații Internaționale
Direcția Politici Comerciale
Calea Victoriei nr. 152
București, sector 1
Cod poștal 010096
ROMÂNIA
Tel. +40 214010552, +40 214010504, +40 214010507
Faks +40 214010568, +40 213150454
E-mail: adrian.berezintu@dce.gov.ro

SLOWENIA

Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo
Direktorat za notranji trg, Sektor za trgovinsko politiko
Kotnikova 5
1000 Ljubljana
REPUBLIKA SLOVENIJA
Tel. +386 1 400 3564;
Faks +386 1 400 3588

Ministry for Economic Development and Technology
Directorate for Internal Market, Trade Policy Division
Kotnikova 5
1000 Ljubljana
REPUBLIKA SŁOWENII
Tel. +386 1 400 3564;
Faks +386 1 400 3588

SŁOWACJA

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky
Odbor výkonu obchodných opatrení
Mierová 19
827 15 Bratislava
SLOVENSKO
Tel. +421 248542163
Faks +421 243423915
E-mail: lucia.filipkova@economy.gov.sk

FINLANDIA

Sisäministeriö
Poliisiosasto
PL 26
FI-00023 Valtioneuvosto
FINLANDIA

Inrikesministeriet
Polisavdelningen
PB 26
FI-00023 STATSRÅDET
SUOMI/FINLANDIA

Tel. +358 295 480 171
Faks +358 9 160 44635
E-mail: kirjaamo@intermin.fi

SZWECJA

Kommerskollegium
PO Box 6803
SE-113 86 Stockholm
SVERIGE
Tel. +46 86904800
Faks +46 8306759
E-mail: registrator@kommers.se

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Przywóz towarów określonych w załączniku II:
Department for Business, Innovation and Skills (BIS)
Import Licensing Branch (ILB)
E-mail: enquiries.ilb@bis.gsi.gov.uk

Wywóz towarów wymienionych w załączniku II lub III, świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami wymienionym w załączniku II, o których mowa w art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1:

Department for Business, Innovation and Skills (BIS)

Export Control Organisation

1 Victoria Street

London

SW1H 0ET

UNITED KINGDOM

Tel. +44 2072154594

Faks +44 2072152635

E-mail: eco.help@bis.gsi.gov.uk

B. Adres, na który należy przesyłać powiadomienia do Komisji Europejskiej:

European Commission

Service for Foreign Policy Instruments

Office EEAS 7/99

B-1049 Bruxelles/Brussel

BELGIQUE/BELGIË

E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ TOWARÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 I 4

Uwaga wstępna:

Kody CN w niniejszym załączniku odnoszą się do kodów wyszczególnionych w części drugiej załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾.

W przypadku gdy kod CN poprzedzony jest oznaczeniem „ex”, towary objęte niniejszym rozporządzeniem stanowią jedynie część zakresu kodu CN i są określone zarówno poprzez wyszczególnienie przedstawione w niniejszym załączniku, jak i poprzez zakres kodu CN.

Uwagi:

1. Pkt 1.3 i 1.4 w sekcji 1 dotyczącej towarów przeznaczonych do przeprowadzania egzekucji ludzi nie obejmują towarów medyczno-technicznych.
2. Kontroli przewidzianej w niniejszym załączniku nie należy czynić bezskuteczną przez wywóz jakichkolwiek towarów niepodlegających kontroli (w tym instalacji przemysłowych), lecz zawierających jeden lub większą liczbę komponentów objętych kontrolą, jeżeli te komponenty stanowią podstawowy element towarów i mogą w praktyce zostać z nich usunięte i użyte do innych celów.

NB.: Przy rozstrzygnięciu, czy komponent lub komponenty objęte kontrolą należy uznać za podstawowy element, niezbędna jest ocena czynników ilości, wartości i technologicznego *know-how* oraz innych szczególnych okoliczności, które mogą decydować o tym, że komponent lub komponenty objęte kontrolą stanowią podstawowy element dostarczanego towaru.

Kod CN	Wyszczególnienie
	1. Towary przeznaczone do przeprowadzania egzekucji ludzi, a mianowicie:
ex 4421 90 97 ex 8208 90 00	1.1. Szubienice, gilotyny i ostrza gilotyny
ex 8543 70 90 ex 9401 79 00 ex 9401 80 00 ex 9402 10 00	1.2. Krzesła elektryczne do przeprowadzania egzekucji ludzi
ex 9406 00 38 ex 9406 00 80	1.3. Hermetyczne komory, wykonane np. ze stali i szkła, zaprojektowane w celu przeprowadzania egzekucji ludzi przez podanie trującego gazu lub trującej substancji
ex 8413 81 00 ex 9018 90 50 ex 9018 90 60 ex 9018 90 84	1.4. Urządzenia do automatycznego wstrzykiwania narkotyku, zaprojektowane w celu przeprowadzania egzekucji ludzi poprzez podanie śmiertelnej substancji chemicznej
	2. Towary, które nie są odpowiednie do stosowania przez organy odpowiedzialne za egzekwowanie prawa w celu krępowania ludzi, a mianowicie:
ex 8543 70 90	2.1. Urządzenia porażające prądem zakładane na ciało osoby skrupowanej, takie jak pasy, rękawy i kajdanki, zaprojektowane w celu krępowania ludzi poprzez poddawanie wstrząsom elektrycznym
ex 7326 90 98 ex 7616 99 90 ex 8301 50 00 ex 3926 90 97 ex 4203 30 00 ex 4203 40 00 ex 4205 00 90	2.2. Kajdanki na kciuki, kajdanki na palce, śruby do zgniatania kciuków i śruby do zgniatania palców Uwaga: Pozycja ta obejmuje zarówno ząbkowane, jak i nieząbkowane kajdanki i śruby.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 7326 90 98 ex 7616 99 90 ex 8301 50 00 ex 3926 90 97 ex 4203 30 00 ex 4203 40 00 ex 4205 00 90 ex 6217 10 00 ex 6307 90 98	2.3. Obręcze do krępowania nóg połączone prętem, urządzenia z obciążeniem do krępowania nóg oraz zespoły łańcuchów składające się z obręczy do krępowania nóg połączonych prętem lub urządzeń z obciążeniem do krępowania nóg Uwagi: 1. Obręcze do krępowania nóg połączone prętem to kajdany lub obręcze wyposażone w mechanizm blokujący połączone sztywnym prętem wykonanym zazwyczaj z metalu. 2. Niniejszy punkt obejmuje obręcze do krępowania nóg połączone prętem oraz urządzenia z obciążeniem do krępowania nóg, które są połączone ze zwykłymi kajdankami za pomocą łańcucha.
ex 7326 90 98 ex 7616 99 90 ex 8301 50 00 ex 3926 90 97 ex 4203 30 00 ex 4203 40 00 ex 4205 00 90 ex 6217 10 00 ex 6307 90 98	2.4. Kajdanki do krępowania ludzi zaprojektowane w celu przytwierdzenia ich do ściany, podłogi lub sufitu
ex 9401 61 00 ex 9401 69 00 ex 9401 71 00 ex 9401 79 00 ex 9401 80 00 ex 9402 10 00	2.5. Krzesła do krępowania: krzesła wyposażone w kajdany lub inne urządzenia umożliwiające krępowanie ludzi Uwaga: Niniejszy punkt nie wprowadza zakazu krzesel wyposażonych jedynie w pasy lub taśmy.
ex 9402 90 00 ex 9403 20 20 ex 9403 20 80 ex 9403 50 00 ex 9403 70 00 ex 9403 81 00 ex 9403 89 00	2.6. Ławy do krępowania i łóżka do krępowania: ławy i łóżka wyposażone w kajdany lub inne urządzenia do krępowania ludzi Uwaga: Niniejsza pozycja nie wprowadza zakazu ław i łóżek wyposażonych jedynie w pasy lub taśmy.
ex 9402 90 00 ex 9403 20 20 ex 9403 50 00 ex 9403 70 00 ex 9403 81 00 ex 9403 89 00	2.7. Łóżka-klatki: łóżka wyposażone w klatkę (cztery boki i sufit) lub podobną strukturę umożliwiającą zamknięcie osoby w ramach łóżka, których sufit lub jeden lub więcej boków posiada metalowe lub inne pręty i które można otworzyć jedynie od zewnątrz
ex 9402 90 00 ex 9403 20 20 ex 9403 50 00 ex 9403 70 00 ex 9403 81 00 ex 9403 89 00	2.8. Łóżka z siatką: łóżka wyposażone w klatkę (cztery boki i sufit) lub podobną strukturę umożliwiającą zamknięcie osoby w ramach łóżka, których sufit lub jeden lub więcej boków jest zabezpieczony siatką i które można otworzyć jedynie od zewnątrz
	3. Urządzenia przenośne, które nie są odpowiednie do stosowania przez organy odpowiedzialne za egzekwowanie prawa w celu tłumienia zamieszek lub samoobrony, a mianowicie:
ex 9304 00 00	3.1. Kije lub pałki wykonane z metalu lub innego materiału, których trzon pokryty jest metalowymi kolcami

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 3926 90 97 ex 7326 90 98	3.2. Tarcze z metalowymi kolcami
	4. Bicze, a mianowicie:
ex 6602 00 00	4.1. Baty splecione z wielu rzemieni w rodzaju bicza lub knuta
ex 6602 00 00	4.2. Baty splecione z jednego lub wielu rzemieni, wyposażone w zadziory, haczyki, kolce, metalowe druty lub podobne elementy zwiększające siłę rzemienia

ZAŁĄCZNIK III

WYKAZ TOWARÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 11

Uwaga wstępna:

Kody CN w niniejszym załączniku odnoszą się do kodów wyszczególnionych w części drugiej załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.

W przypadku gdy kod CN poprzedzony jest oznaczeniem „ex”, towary objęte niniejszym rozporządzeniem stanowią jedynie część zakresu kodu CN i są określone zarówno poprzez wyszczególnienie przedstawione w niniejszym załączniku, jak i poprzez zakres kodu CN.

Uwagi:

1. Kontroli przewidzianej w niniejszym załączniku nie należy czynić bezskuteczną przez wywóz jakichkolwiek towarów niepodlegających kontroli (w tym instalacji przemysłowych), lecz zawierających jeden lub większą liczbę komponentów objętych kontrolą, jeżeli te komponenty stanowią podstawowy element towarów i mogą w praktyce zostać z nich usunięte i użyte do innych celów.

NB: Przy rozstrzyganiu, czy komponent lub komponenty objęte kontrolą należy uznać za podstawowy element, niezbędna jest ocena czynników ilości, wartości i technologicznego *know-how* oraz innych szczególnych okoliczności, które mogą decydować o tym, że komponent lub komponenty objęte kontrolą stanowią podstawowy element dostarczanego towaru.

2. W niektórych przypadkach substancje chemiczne zostały ujęte w wykazie według nazwy oraz numeru CAS. Wykaz ma zastosowanie do substancji chemicznych o takim samym wzorze strukturalnym (w tym hydratów) bez względu na nazwę lub numer CAS. Numery CAS są zamieszczone w celu ułatwienia identyfikacji danej substancji chemicznej lub mieszaniny, bez względu na przyjętą nomenklaturę. Numery CAS nie mogą być jednak użyte jako niepowtarzalne identyfikatory, ponieważ niektóre postacie substancji chemicznych wymienionych w niniejszym wykazie, a także ich mieszaniny, są lub mogą być oznaczone odmiennymi numerami CAS.

Kod CN	Wyszczególnienie
	1. Towary zaprojektowane do krępowania ludzi, a mianowicie:
ex 7326 90 98	1.1. Kajdany i zespoły łańcuchów na nogi
ex 7616 99 90	Uwagi:
ex 8301 50 00	1. Kajdany to urządzenia ograniczające swobodę ruchu składające się z dwóch obręczy lub pierścieni wyposażonych w mechanizm blokujący i połączonych łańcuchem lub prętem.
ex 3926 90 97	2. Niniejszy punkt nie odnosi się do urządzeń do krępowania nóg i zespołów łańcuchów na nogi zakazanych w pkt 2.3 załącznika II.
ex 4203 30 00	3. Niniejszy punkt nie odnosi się do „zwykłych kajdanek”. Zwykłe kajdanki to kajdanki na ręce spełniające wszystkie poniższe warunki:
ex 4203 40 00	— ich całkowita długość łącznie z łańcuchem, przy obu zamkniętych obręczach, mierzona od zewnętrznej krawędzi jednej obręczy do zewnętrznej krawędzi drugiej obręczy wynosi pomiędzy 150 mm a 280 mm,
ex 4205 00 90	— wewnętrzny obwód każdej z obręczy wynosi maksymalnie 165 mm przy zapadce zamkniętej na ostatnie nacięcie wchodzące do mechanizmu blokującego,
ex 6217 10 00	— wewnętrzny obwód każdej z obręczy wynosi maksymalnie 200 mm przy zapadce zamkniętej na pierwsze nacięcie wchodzące do mechanizmu blokującego oraz
ex 6307 90 98	— obręcze nie zostały zmodyfikowane, aby zadawać fizyczny ból lub cierpienie.
ex 7326 90 98	1.2. Pojedyncze obręcze lub pierścienie, wyposażone w mechanizm blokujący, o średnicy wewnętrznej przekraczającej 165 mm przy zapadce zamkniętej na ostatnie nacięcie wchodzące do mechanizmu blokującego
ex 7616 99 90	Uwaga:
ex 8301 50 00	Niniejszy punkt obejmuje urządzenia do krępowania szyi oraz inne pojedyncze obręcze lub pierścienie wyposażone w mechanizm blokujący połączone ze zwykłymi kajdankami za pomocą łańcucha.
ex 3926 90 97	
ex 4203 30 00	
ex 4203 40 00	
ex 4205 00 90	
ex 6217 10 00	
ex 6307 90 98	

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 6505 00 10 ex 6505 00 90 ex 6506 91 00 ex 6506 99 10 ex 6506 99 90	1.3. Kaptury uniemożliwiające oplucie: kaptury, w tym kaptury wykonane z siatki, posiadające element zakrywający usta i uniemożliwiający oplucie Uwaga: Niniejszy punkt obejmuje kaptury uniemożliwiające oplucie połączone ze zwykłymi kajdankami za pomocą łańcucha.
	2. Broń i urządzenia zaprojektowane do celów tłumienia zamieszek lub samoobrony, a mianowicie:
ex 8543 70 90 ex 9304 00 00	2.1. Przenośna broń elektryczna, którą można porazić tylko jedną osobę za pomocą elektrowstrzaśsu, obejmująca również między innymi pałki elektryczne, tarcze elektryczne, paralizatory lub pistolety paralizujące Uwagi: 1. Niniejszy punkt nie odnosi się do pasów paralizujących za pomocą elektrowstrzaśsów i innych urządzeń wchodzących w zakres pkt 2.1 załącznika II. 2. Niniejszy punkt nie odnosi się do przenośnych indywidualnych elektronicznych urządzeń porażających, które użytkownik ma przy sobie w celu obrony własnej.
ex 8543 90 00 ex 9305 99 00	2.2. Zestawy zawierające wszystkie ważne komponenty do montażu przenośnej broni elektrycznej, do której odnosi się pkt 2.1 Uwaga: Za ważne komponenty uznaje się towary takie jak: — element generujący elektrowstrzaśsu, — przełącznik, z możliwością zdalnego sterowania lub bez oraz — elektrody lub, w stosownych przypadkach, przewody, za pomocą których można porazić prądem elektrycznym.
ex 8543 70 90 ex 9304 00 00	2.3. Broń elektryczna mocowana na stałe lub z możliwością montażu o szerokim zasięgu zdolna porazić prądem elektrycznym wiele osób
	3. Broń i sprzęt rozpraszające obezwładniające lub drażniące substancje chemiczne przeznaczone do tłumienia zamieszek lub samoobrony i określone substancje powiązane, a mianowicie:
ex 8424 20 00 ex 8424 89 00 ex 9304 00 00	3.1. Przenośna broń i sprzęt, które w momencie podawania lub rozpraszania substancji chemicznej bądź podają dawkę obezwładniających lub drażniących substancji chemicznych zdolną porazić jedną osobę, bądź też rozpraszają dawkę takiej substancji na małym obszarze, na przykład w formie rozpylonej mgły lub chmury Uwagi: 1. Niniejszy punkt nie dotyczy sprzętu, do którego odnosi się ppkt ML7.e. Wspólnego wykazu uzbrojenia Unii Europejskiej ⁽¹⁾ . 2. Niniejszy punkt nie odnosi się do przenośnego sprzętu osobistego, nawet jeśli zawiera on substancję chemiczną, który użytkownik ma przy sobie w celu obrony własnej. 3. Oprócz właściwych substancji chemicznych, takich jak środki rozpraszania tłumu lub PAVA, za obezwładniające lub drażniące substancje chemiczne uznaje się towary, do których odnoszą się pkt 3.3 i 3.4.
ex 2924 29 98	3.2. Wanililoamid kwasu pelargonowego (PAVA) (CAS RN 2444-46-4)
ex 3301 90 30	3.3. Oleożywica capsicum (OC) (CAS RN 8023-77-6)

⁽¹⁾ Ostatnia wersja dokumentu przyjęta przez Radę w dniu 26 lutego 2018 r. (Dz.U. C 98 z 15.3.2018, s. 1).

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 2924 29 98	3.4. Mieszaniny zawierające co najmniej 0,3 % PAVA lub OC w masie oraz rozpuszczalnik (na przykład etanol, 1-propanol lub heksan), które mogłyby zostać podane same jako środki obezwładniające lub drażniące, w szczególności w formie aerozolu lub w formie płynnej, lub też które mogłyby zostać wykorzystane do produkcji środków obezwładniających lub drażniących
ex 2939 99 00	
ex 3301 90 30	
ex 3302 10 90	Uwagi:
ex 3302 90 10	1. Niniejszy punkt nie odnosi się do sosów i preparatów do nich, zup i preparatów do nich oraz zmieszanych przypraw lub zmieszanych przypraw korzennych, pod warunkiem że PAVA lub OC nie są ich jedynymi składnikami aromatyzującymi.
ex 3302 90 90	
ex 3824 90 97	2. Niniejszy punkt nie odnosi się do produktów leczniczych, w przypadku których wydano pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zgodnie z prawem Unii ⁽²⁾ .
ex 8424 20 00	3.5. Sprzęt mocowany na stałe do rozprowadzania obezwładniających lub drażniących substancji chemicznych, który może zostać przymocowany do ściany lub sufitu wewnątrz budynku, zawiera zbiornik z drażniącymi lub obezwładniającymi czynnikami chemicznymi i jest uruchamiany za pomocą systemu zdalnego sterowania
ex 8424 89 00	
	Uwaga:
	Oprócz właściwych substancji chemicznych, takich jak środki rozpraszania dymu lub PAVA, za obezwładniające lub drażniące substancje chemiczne uznaje się towary, do których odnoszą się pkt 3.3 i 3.4.
ex 8424 20 00	3.6. Stały lub mocowany sprzęt do rozprowadzania obezwładniających lub drażniących czynników chemicznych, o szerokim zasięgu, nieprzeznaczony do mocowania do ściany lub sufitu wewnątrz budynku
ex 8424 89 00	
ex 9304 00 00	
	Uwagi:
	1. Niniejszy punkt nie dotyczy sprzętu, do którego odnosi się ppkt ML7.e. Wspólnego wykazu uzbrojenia Unii Europejskiej.
	2. Niniejszy punkt dotyczy również armatek wodnych.
	3. Oprócz właściwych substancji chemicznych, takich jak środki rozpraszania dymu lub PAVA, za obezwładniające lub drażniące substancje chemiczne uznaje się towary, do których odnoszą się pkt 3.3 i 3.4.

⁽²⁾ Zob. w szczególności rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1) oraz dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

ZAŁĄCZNIK IV

TOWARY, KTÓRE MOGŁYBY BYĆ UŻYTE DO WYKONYWANIA KARY ŚMIERCI, O KTÓRYCH MOWA
W ART. 16

Kod CN	Wyszczególnienie
	1. Produkty, które mogłyby być użyte do przeprowadzania egzekucji ludzi poprzez podanie śmiertelnego zastrzyku, a mianowicie:
	1.1. Krótko lub średnioługo działające barbituranowe środki znieczulające, między innymi:
ex 2933 53 90 [a–f] ex 2933 59 95 [g] i h)	a) amobarbital (CAS RN 57-43-2) b) sól sodowa amobarbitalu (CAS RN 64-43-7) c) pentobarbital (CAS RN 76-74-4) d) sól sodowa pentobarbitalu (CAS 57-33-0) e) sekobarbital (CAS RN 76-73-3) f) sól sodowa sekobarbitalu (CAS RN 309-43-3) g) tiopental (CAS RN 76-75-5) h) sól sodowa tiopentalu (CAS RN 71-73-8), znana również jako tiopenton sodu
ex 3003 90 00 ex 3004 90 00 ex 3824 90 96	Uwaga: Niniejszy punkt odnosi się również do produktów zawierających jeden ze środków znieczulających wymienionych w wykazie krótko lub średnioługo działających barbituranowych środków znieczulających.

ZAŁĄCZNIK V

GENERALNE UNIJNE POZWOLENIE NA WYWÓZ EU GEA 2019/125

CZĘŚĆ 1

Towary

Niniejsze generalne pozwolenie na wywóz obejmuje towary wymienione w którejkolwiek pozycji w załączniku IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/125 ⁽¹⁾.

Obejmuje ono również świadczenie pomocy technicznej użytkownikom końcowym w zakresie, w jakim pomoc ta jest niezbędna do zainstalowania, eksploatacji, konserwacji lub naprawy tych towarów, na których wywóz udzielono pozwolenia, jeżeli eksporter świadczy taką pomoc.

CZĘŚĆ 2

Miejsca przeznaczenia

Pozwolenie na wywóz na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/125 nie jest wymagane w przypadku dostaw do państwa lub terytorium będącego częścią obszaru celnego Unii, który do celów niniejszego rozporządzenia obejmuje Ceutę, Helgoland i Melillę (art. 34 ust. 2).

Niniejsze generalne pozwolenie na wywóz jest ważne na całym terytorium Unii w przypadku wywozu do następujących miejsc przeznaczenia:

Terytoria duńskie znajdujące się poza obszarem celnym:

- Grenlandia
- Wyspy Owcze

Terytoria francuskie znajdujące się poza obszarem celnym:

- Francuskie Terytoria Południowe i Antarktyczne
- Polinezja Francuska
- Nowa Kaledonia i terytoria zależne
- Saint Barthélemy
- Saint-Pierre i Miquelon
- Wyspy Wallis i Futuna

Terytoria niderlandzkie znajdujące się poza obszarem celnym:

- Aruba
- Bonaire
- Curaçao
- Saba
- Sint Eustatius
- Sint Maarten

Oдноśne terytoria brytyjskie znajdujące się poza obszarem celnym:

- Anguilla
- Bermudy
- Falklandy

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/125 z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- Georgia Południowa i Sandwich Południowy
- Gibraltar
- Montserrat
- Święta Helena i terytoria zależne
- Turks i Caicos

Albania

Andora

Argentyna

Australia

Benin

Boliwia

Bośnia i Hercegowina

była jugosłowiańska republika Macedonii

Czarnogóra

Dżibuti

Ekwador

Filipiny

Gabon

Gruzja

Gwinea Bissau

Honduras

Islandia

Kanada

Kirgistan

Kolumbia

Kostaryka

Liberia

Liechtenstein

Meksyk

Mołdawia

Mongolia

Mozambik

Namibia

Nepal

Nowa Zelandia

Nikaragua

Norwegia

Panama

Paragwaj

Republika Dominikańska

Republika Południowej Afryki

Republika Zielonego Przylądka
Rwanda
San Marino
Serbia
Seszele
Szwajcaria (w tym Büsingen i Campione d'Italia)
Timor Wschodni
Togo
Turcja
Turkmenistan
Ukraina
Urugwaj
Uzbekistan
Wenezuela
Wyspy Świętego Tomasza i Książęca

CZĘŚĆ 3

Warunki i wymogi dotyczące korzystania z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz

- 1) Z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz nie można korzystać, jeżeli:
 - a) eksporterowi zakazano korzystania z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/125;
 - b) właściwe organy państwa członkowskiego, w którym eksporter ma miejsce pobytu lub siedzibę, poinformowały eksportera, że dane towary są lub mogą być przeznaczone, w całości lub części, do powrotnego wywozu do państwa trzeciego albo do wykonywania kary śmierci w państwie trzecim;
 - c) eksporter wie lub ma uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że dane towary są przeznaczone, w całości lub w części, do powrotnego wywozu do państwa trzeciego albo do wykonywania kary śmierci w państwie trzecim;
 - d) dane towary wywożone są do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, który znajduje się w miejscu przeznaczenia objętym niniejszym generalnym pozwoleniem na wywóz;
 - e) eksporter jest producentem danych produktów leczniczych i nie zawarł z dystrybutorem prawnie wiążącej umowy, na mocy której dystrybutor jest zobowiązany do dokonania wszystkich dostaw i przekazania towarów pod warunkiem zawarcia prawnie wiążącej umowy, na mocy której nabywca jest zobowiązany – najlepiej pod rygorem odstrasżającej kary umownej – do:
 - (i) nieużywania towarów otrzymanych od dystrybutora do wykonywania kary śmierci;
 - (ii) niedostarczania ani nieprzekazywania tych towarów osobie trzeciej, jeżeli nabywca wie lub ma uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że towary te są przeznaczone do wykonywania kary śmierci; oraz
 - (iii) nakładania takich samych wymogów na osobę trzecią, której nabywca mógłby dostarczyć lub przekazać którykolwiek z tych towarów;
 - f) eksporter nie jest producentem danych produktów leczniczych i nie uzyskał podpisanego oświadczenia użytkownika końcowego od użytkownika końcowego w państwie przeznaczenia;
 - g) eksporter produktów leczniczych nie zawarł prawnie wiążącej umowy z dystrybutorem lub użytkownikiem końcowym, na mocy której dystrybutor lub, w przypadku zawarcia umowy przez użytkownika końcowego, użytkownik końcowy jest zobowiązany – najlepiej pod rygorem odstrasżającej kary umownej – do uzyskania przedniego pozwolenia od eksportera na:
 - (i) przekazanie lub dostarczenie części przesyłki organowi odpowiedzialnemu za egzekwowanie prawa w państwie lub na terytorium, które nie zniosły kary śmierci,

- (ii) przekazanie lub dostarczenie części przesyłki osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi nabywającemu dane towary dla organu odpowiedzialnego za egzekwowanie prawa lub świadczącemu usługi z użyciem takich towarów na rzecz takiego organu odpowiedzialnego za egzekwowanie prawa; oraz
 - (iii) powrotny wywóz lub przekazanie części przesyłki do państwa lub terytorium, które nie zniosły kary śmierci; lub
- h) eksporter towarów innych niż produkty lecznicze nie zawarł z użytkownikiem końcowym prawnie wiążącej umowy, o której mowa w lit. g).
- 2) Eksporterzy, którzy korzystają z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz EU GEA 2019/125, powiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego, w którym mają miejsce pobytu lub siedzibę, o pierwszym przypadku skorzystania z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz nie później niż 30 dni po dokonaniu pierwszego wywozu.

Eksporterzy zgłaszają również w zgłoszeniu celnym, że korzystają z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz EU GEA 2019/125, zaznaczając w polu 44 odpowiedni kod znaleziony w bazie danych TARIC.

- 3) Wymogi dotyczące sprawozdawczości związane z korzystaniem z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz oraz wszelkie dodatkowe informacje dotyczące produktów wywożonych w ramach niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz wymagane przez państwo członkowskie, z którego dokonuje się wywozu, są określane przez państwa członkowskie.

Państwo członkowskie może wymagać od eksporterów mających miejsce pobytu lub siedzibę na jego terytorium, aby przed pierwszym skorzystaniem z niniejszego generalnego pozwolenia na wywóz dokonali rejestracji. Bez uszczerbku dla art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/125 rejestracja odbywa się automatycznie i eksporter jest o niej powiadamiany przez właściwe organy niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu dziesięciu dni roboczych od wpłynięcia wniosku.

ZAŁĄCZNIK VI

WYKAZ TERYTORIÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 11 UST. 2

DANIA:

— Grenlandia

FRANCJA:

— Nowa Kaledonia i terytoria zależne

— Polinezja Francuska

— Francuskie Terytoria Południowe i Antarktyczne

— Wyspy Wallis i Futuna

— Saint-Pierre i Miquelon

NIEMCY:

— Büsingen

ZAŁĄCZNIK VII

FORMULARZ POZWOLENIA NA WYWÓZ LUB PRZYWÓZ, O KTÓRYM MOWA W ART. 21 UST. 1

Specyfikacja techniczna:

Wymiary formularza wynoszą 210 × 297 mm, przy czym dopuszczalne są wymiary mniejsze o najwyżej 5 mm i większe o najwyżej 8 mm. Wielkość pól formularza jest wyznaczona na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo oraz jednej szóstej cala pionowo. Podział pól jest wyznaczany na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo.

UNIA EUROPEJSKA

POZWOLENIE NA WYWÓZ/PRZYWÓZ SPRZĘTU SŁUŻĄCEGO DO TORTUR	1	Wnioskodawca (pełna nazwa, adres, numer celny)	Rodzaj: ☐	POZWOLENIE NA WYWÓZ LUB PRZYWÓZ TOWARÓW, KTÓRE MOGLYBY BYĆ STOSOWANE DO ZADAWANIA TORTUR (ROZPORZĄDZENIE (UE) 2019/125)		
	2	Odbiorca (pełna nazwa i adres)	3		Nr pozwolenia	
				☐ Wywóz		☐ Przywóz
				4		Termin ważności
	5			6		Państwo, w którym znajdują się dane towary
						Kod
				7		Państwo przeznaczenia
						Kod
				8		Państwo Członkowskie, w którym nastąpi objęcie procedurą celną
	9			Użytkownik końcowy (pełna nazwa i adres)		Organ wydający
10			Opis pozycji		11	Poz. nr 1
					12	kod CN
					13	Ilość
14			Szczególne wymagania oraz warunki			
10			Opis pozycji		11	Poz. nr 2
					12	kod CN
					13	Ilość
14			Szczególne wymagania oraz warunki			
10			Opis pozycji		11	Poz. nr 3
					12	kod CN
					13	Ilość
14			Szczególne wymagania oraz warunki			
15			Nижe podpisany potwierdza, że właściwy organ zezwolił na [wywóz] [przywóz] (niepotrzebne skreślić) towarów określonych w polu 10 zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/125 oraz z zastrzeżeniem wymogów, warunków i procedur określonych w niniejszym formularzu i załączniku lub załącznikach, do których zawiera on odesłanie.			
16			Ilość załączników			
Sporządzono w (miejscowość i data)						
Nazwa (podana drukiem lub wielkimi literami)						
Podpis:					(Pieczęć organu wydającego)	

Wyjaśnienia dotyczące formularza

„Pozwolenie na wywóz lub przywóz towarów, które mogłyby być użyte do stosowania tortur (rozporządzenie (UE) 2019/125)”

Niniejszego formularza pozwolenia używa się w celu wydania pozwolenia na wywóz lub przywóz towarów zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/125 ⁽¹⁾. Nie należy go stosować przy wydawaniu pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej.

Organ wydający jest organem zdefiniowanym w art. 2 lit. h) rozporządzenia (UE) 2019/125, określonym w załączniku I do tego rozporządzenia.

Pozwolenie wydaje się na niniejszym jednokartkowym formularzu, zadrukowanym obustronnie. Właściwy urząd celny odlicza wywożone ilości od łącznej dostępnej ilości. Musi on upewnić się, że różne pozycje podlegające pozwoleniu są w tym celu wyraźnie oddzielone.

W przypadkach gdy procedury krajowe państw członkowskich wymagają dodatkowych egzemplarzy formularza (na przykład do wniosku), pozwolenie to może zostać włączone do kompletu formularzy zawierającego niezbędne egzemplarze zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi. W polu powyżej pola 3 każdego egzemplarza oraz na marginesie po lewej stronie powinno być wyraźnie określone przeznaczenie (na przykład wniosek, kopia dla wnioskodawcy) odnośnych egzemplarzy. Tylko jeden egzemplarz stanowi formularz pozwolenia określony w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2019/125.

Pole 1	Wnioskodawca:	Proszę podać nazwę wnioskodawcy oraz jego pełny adres. Można również podać numer celny wnioskodawcy (w większości przypadków fakultatywnie). Należy podać rodzaj wnioskodawcy (fakultatywnie) w odpowiednim polu, używając cyfr 1, 2 lub 4 przy odwoływaniu się do punktów w definicji zawartej w art. 2 lit. i) rozporządzenia (UE) 2019/125.
Pole 3	Pozwolenie nr:	Proszę wpisać numer oraz zaznaczyć pole odnoszące się do wywozu lub przywozu. Patrz: art. 2 lit. d) i e) oraz art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/125 w odniesieniu do definicji określeń „wywóz” i „przywóz”.
Pole 4	Termin ważności:	Proszę podać dzień (dwie cyfry), miesiąc (dwie cyfry) oraz rok (cztery cyfry).
Pole 5	Agent celny/przedstawiciel:	Proszę podać nazwę należycie upoważnionego przedstawiciela lub agenta (celnego) występującego na rzecz wnioskodawcy, jeżeli wnioskodawca nie składa wnioskodawca. Patrz również: art. 18 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
Pole 6	Państwo, w którym znajdują się dane towary:	Proszę podać zarówno nazwę danego państwa, jak i odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 ⁽²⁾ . Patrz: rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 ⁽³⁾ .
Pole 7	Państwo przeznaczenia:	Proszę podać zarówno nazwę danego państwa, jak i odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 471/2009. Patrz: rozporządzenie (UE) nr 1106/2012.
Pole 10	Opis pozycji:	Proszę rozważyć dołączenie informacji dotyczących opakowania danych towarów. Proszę zwrócić uwagę na fakt, że w polu 10 można także podać wartość towarów. Jeśli w polu 10 nie ma wystarczającej ilości miejsca, można pisać dalej na dołączonym czystym arkuszu, podając numer pozwolenia. W polu 16 proszę podać liczbę załączników.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/125 z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).

		Formularz przeznaczony jest do zgłoszenia najwyżej trzech różnych rodzajów towarów (patrz: załączniki II i III do rozporządzenia (UE) 2019/125). Jeżeli potrzebne jest uzyskanie pozwolenia na wywóz lub przywóz więcej niż trzech rodzajów towarów, proszę wydać dwa pozwolenia.
Pole 11	Pozycja nr:	Niniejsze pole wymaga wypełnienia na drugiej stronie formularza. Proszę sprawdzić, czy numer pozycji odpowiada wydrukowanemu numerowi w polu 11 znajdującym się obok opisu odpowiedniej pozycji na pierwszej stronie.
Pole 14	Szczególne wymogi oraz warunki:	Jeśli w polu 14 nie ma wystarczającej ilości miejsca, można pisać dalej na dołączonym czystym arkuszu, podając numer pozwolenia. W polu 16 proszę podać liczbę załączników.
Pole 16	Liczba załączników:	Proszę podać liczbę ewentualnych załączników (patrz: wyjaśnienia do pól 10 i 14).

ZAŁĄCZNIK VIII

**FORMULARZ POZWOLENIA NA ŚWIADCZENIE USŁUG POŚREDNICTWA, O KTÓRYCH MOWA
W ART. 21 UST. 1**

Specyfikacja techniczna:

Wymiary formularza wynoszą 210 × 297 mm, przy czym dopuszczalne są wymiary mniejsze o najwyżej 5 mm i większe o najwyżej 8 mm. Wielkość pól formularza jest wyznaczona na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo oraz jednej szóstej cala pionowo. Podział pól jest wyznaczany na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo.

UNIA EUROPEJSKA

Pozwolenie na świadczenie usług pośrednictwa (rozporządzenie (UE) 2019/125)	1	Pośrednik składający wniosek (pełna nazwa i adres) ☐	POZWOLENIE NA ŚWIADCZENIE USŁUG POŚREDNICTWA W ZWIĄZKU Z TOWARAMI, KTÓRE MOGŁYBY BYĆ UŻYTE DO ZADAWANIA TORTUR LUB WYKONYWANIA KARY ŚMIERCI (ROZPORZĄDZENIE (UE) 2019/125)			
	2	Osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ dokonujące wywozu towarów z danego państwa trzeciego do państwa trzeciego przeznaczenia (pełna nazwa i adres)	3	Pozwolenie nr ☐ pozwolenie indywidualne ☐ pozwolenie globalne		
			4	Termin ważności		
	5	Odbiorca w państwie trzecim przeznaczenia (pełna nazwa i adres) ☐ użytkownik końcowy ☐ dystrybutor ☐ inne	6	Państwo trzecie, w którym znajdują się towary	Kod państwa	
			7	Państwo trzecie przeznaczenia	Kod państwa	
	8	Użytkownik końcowy lub dystrybutor w państwie trzecim przeznaczenia (pełna nazwa i adres) ☐ użytkownik końcowy ☐ dystrybutor	9	Państwo członkowskie, w którym pośrednik ma miejsce pobytu lub siedzibę Jeżeli nie ma takiego państwa członkowskiego, państwo członkowskie, którego obywatelem jest pośrednik lub w którym jest on zarejestrowany jako osoba prawna, podmiot lub organ		
	1	10	Uczestniczące strony trzecie (np. agent)			
		11	Zastosowanie końcowe (w stosownych przypadkach)			
		12				
	13	Opis pozycji	14	Pozycja nr 1	15	Kod HS
					16	Ilość
					17	Waluta i wartość
	13	Opis pozycji	14	Pozycja nr 2	15	Kod HS
					16	Ilość
					17	Waluta i wartość
	13	Opis pozycji	14	Pozycja nr 3	15	Kod HS
					16	Ilość
					17	Waluta i wartość
	18	Szczególne wymogi i warunki				
	19	Niżej podpisany potwierdza, że właściwy organ pozwolił na świadczenie usług pośrednictwa w związku z towarami określonymi w polu 13 zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/125 oraz z zastrzeżeniem wymogów, warunków i procedur określonych w niniejszym formularzu i załącznikach do niego, do których zawiera on odesłanie.				
	20	Liczba załączników				
	Sporządzono w (miejscowość i data)					
	Nazwa (pismem maszynowym lub drukowanymi literami)					
	Podpis:				(Pieczęć organu wydającego)	

Wyjaśnienia dotyczące formularza

„Pozwolenie na świadczenie usług pośrednictwa w związku z towarami, które mogłyby być użyte do wykonania kary śmierci lub do stosowania tortur (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/125 ⁽¹⁾)”.

Niniejszego formularza pozwolenia używa się w celu wydania pozwolenia na świadczenie usług pośrednictwa zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/125.

Organ wydający jest organem zdefiniowanym w art. 2 lit. h) rozporządzenia (UE) 2019/125. Jest to jeden z organów wymienionych w wykazie właściwych organów w załączniku I do tego rozporządzenia.

Pole 1	Pośrednik składający wniosek	Proszę podać imię i nazwisko lub nazwę oraz pełny adres pośrednika składającego wniosek. Pośrednik został zdefiniowany w art. 2 lit. l) rozporządzenia (UE) 2019/125.
Pole 3	Pozwolenie nr	Proszę wpisać numer oraz zaznaczyć, czy pozwolenie jest pozwoleniem indywidualnym czy globalnym (zob. definicje w art. 2 lit. p) i q) rozporządzenia (UE) 2019/125.
Pole 4	Termin ważności	Proszę podać dzień (dwie cyfry), miesiąc (dwie cyfry) oraz rok (cztery cyfry). Okres ważności pozwolenia indywidualnego wynosi od trzech do dwunastu miesięcy, a pozwolenia globalnego od roku do trzech lat. W przypadku upływu okresu ważności można w razie konieczności wnioskować o jego przedłużenie.
Pole 5	Odbiorca	Proszę, oprócz podania nazwy i adresu, zaznaczyć, czy odbiorca w państwie trzecim przeznaczenia jest użytkownikiem końcowym, dystrybutorem, o którym mowa w art. 2 lit. r) rozporządzenia (UE) 2019/125, czy stroną mającą inną rolę w transakcji. Jeżeli odbiorca jest dystrybutorem, ale wykorzystuje część przesyłki także do określonego zastosowania końcowego, proszę zaznaczyć pole „dystrybutor” i „użytkownik końcowy” oraz podać zastosowanie końcowe w polu 11.
Pole 6	Państwo trzecie, w którym znajdują się towary	Proszę podać nazwę danego państwa oraz odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 ⁽²⁾ . Zob. rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 ⁽³⁾ .
Pole 7	Państwo trzecie przeznaczenia	Proszę podać nazwę danego państwa oraz odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 471/2009. Zob. rozporządzenie (UE) nr 1106/2012.
Pole 9	Wydające państwo członkowskie	Proszę podać w odpowiedniej linii nazwę danego państwa członkowskiego oraz odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 471/2009. Zob. rozporządzenie (UE) nr 1106/2012.
Pole 11	Zastosowanie końcowe	Proszę podać dokładny opis wykorzystania towarów oraz zaznaczyć, czy użytkownik końcowy jest organem odpowiedzialnym za egzekwowanie prawa, zdefiniowanym w art. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2019/125, czy podmiotem prowadzącym szkolenia z używania towarów będących przedmiotem pośrednictwa. Proszę pozostawić puste pole, jeżeli usługi pośrednictwa są świadczone na rzecz dystrybutora, chyba że sam dystrybutor używa części towarów do określonego zastosowania końcowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/125 z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).

Pole 12	Dokładne dane dotyczące miejsca przechowywania towarów w państwie trzecim, z którego nastąpi wywóz	Proszę podać miejsce przechowywania towarów w państwie trzecim, z którego zostaną one dostarczone osobie, podmiotowi lub organowi wymienionym w polu 2. Miejsce przechowywania musi zawierać adres w państwie, o którym mowa w polu 6, lub podobną informację na temat miejsca przechowywania towarów. Niedopuszczalne jest podawanie numeru skrytki pocztowej lub podobnego adresu pocztowego.
Pole 13	Opis pozycji	Opis towarów powinien zawierać odniesienie do konkretnej pozycji w załączniku III lub IV do rozporządzenia (UE) 2019/125. Proszę rozważyć podanie informacji dotyczących opakowania towarów. Jeżeli w polu 13 zabraknie miejsca, można pisać dalej na dołączonym czystym arkuszu, z podaniem numeru pozwolenia. W polu 20 proszę podać liczbę załączników.
Pole 14	Pozycja nr	Niniejsze pole należy wypełnić wyłącznie na odwrocie formularza. Proszę sprawdzić, czy numer pozycji odpowiada wydrukowanemu numerowi w polu 14 znajdującym się obok opisu danej pozycji na pierwszej stronie.
Pole 15	Kod HS	Kod HS to kod celny przypisany towarom w systemie zharmonizowanym. Zamiast niego można użyć kodu Nomenklatury scalonej, jeżeli jest znany. W celu zapoznania się z aktualną wersją Nomenklatury scalonej zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1821 (*).
Pole 17	Waluta i wartość	Proszę wpisać wartość i walutę, podając należną cenę (bez przeliczenia). Jeżeli cena ta nie jest znana, proszę podać szacowaną wartość, poprzedzając ją dopiskiem „szac. wart.". Walutę należy podać zgodnie z kodem literowym (ISO 4217:2015).
Pole 18	Szczególne wymogi i warunki	Pole 18 dotyczy pozycji 1, 2 lub 3 (proszę określić w stosownych przypadkach) opisanych w polach 14–16 powyżej. Jeżeli w polu 18 zabraknie miejsca, można pisać dalej na dołączonym czystym arkuszu, z podaniem numeru pozwolenia. W polu 20 proszę podać liczbę załączników.
Pole 20	Liczba załączników	Proszę podać liczbę ewentualnych załączników (zob. wyjaśnienia do pól 13 i 18).

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1821 z dnia 6 października 2016 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 294 z 28.10.2016, s. 1).

ZAŁĄCZNIK IX

**FORMULARZ POZWOLENIA NA ŚWIADCZENIE POMOCY TECHNICZNEJ, O KTÓREJ MOWA W ART. 21
UST. 1**

Specyfikacja techniczna:

Wymiary formularza wynoszą 210 × 297 mm, przy czym dopuszczalne są wymiary mniejsze o najwyżej 5 mm i większe o najwyżej 8 mm. Wielkość pól formularza jest wyznaczona na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo oraz jednej szóstej cala pionowo. Podział pól jest wyznaczany na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo.

UNIA EUROPEJSKA

Pozwolenie na świadczenie usług pośrednictwa (rozporządzenie (UE) 2019/125)	1	Dostawca pomocy technicznej składający wniosek (pełna nazwa i adres) ☐	POZWOLENIE NA ŚWIADCZENIE POMOCY TECHNICZNEJ W ZWIĄZKU Z TOWARAMI, KTÓRE MOGŁYBY BYĆ UŻYTE DO ZADAWANIA TORTUR LUB WYKONYWANIA KARY ŚMIERCI (ROZPORZĄDZENIE (UE) 2019/125)
	2	Osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ, na rzecz których świadczona będzie pomoc techniczna (pełna nazwa i adres)	3 Pozwolenie nr na podstawie artykułu ☐ 3 ☐ 4 ☐ 7a ☐ 7d
	4		4 Termin ważności
	5	Osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ wymienione w polu 2 to ☐ muzeum ☐ organ odpowiedzialny za egzekwowanie prawa ☐ instytucja zapewniająca kształcenie lub szkolenie ☐ dostawca usług naprawy, konserwacji lub innych usług technicznych w związku z towarami objętymi pomocą techniczną ☐ producent towarów objętych pomocą techniczną ☐ żadne z powyższych. Proszę określić działalność osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w polu 2.	6 Państwo trzecie lub państwo członkowskie, w którym świadczona będzie pomoc techniczna (nazwa i kod)
			7 Niniejsze pozwolenie dotyczy ☐ jednorazowego świadczenia pomocy technicznej ☐ pomocy technicznej świadczonej w danym okresie. Proszę podać ten okres:
			8 Państwo członkowskie, w którym dostawca pomocy technicznej ma miejsce pobytu lub siedzibę Jeżeli nie ma takiego państwa członkowskiego, państwo członkowskie, którego obywatelem jest dostawca pomocy technicznej lub w którym jest on zarejestrowany jako osoba prawna, podmiot lub organ
	1		
	9	Opis typu towarów objętych pomocą techniczną	Organ wydający
	10	Opis pomocy technicznej, na którą udzielono pozwolenia	
	11	Jeżeli osoba, podmiot lub organ wymienione w polu 2 to osoba, podmiot lub organ w państwie trzecim, pomoc techniczna będzie świadczona ☐ z UE do tego państwa trzeciego ☐ przez personel w tym państwie trzecim ☐ z innego państwa trzeciego (proszę podać nazwę)	
12	Opis szkolenia z używania towarów objętych pomocą techniczną, które będzie świadczone osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi wymienionym w polu 2	13 Szkolenie z używania towarów wymienionych w polu 9 będzie prowadzone przez ☐ dostawcę pomocy technicznej wymienionego w polu 2 ☐ stronę trzecią działającą w imieniu dostawcy pomocy technicznej (pełna nazwa i adres) lub we współpracy z tym dostawcą	
14	Szczególne wymagania i warunki		
15	Niżej podpisany potwierdza, że właściwy organ pozwolił na udzielanie pomocy technicznej w związku z towarami określonymi w polu 9 zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/125 oraz z zastrzeżeniem wymogów, warunków i procedur określonych w niniejszym formularzu i załącznikach do niego, do których zawiera on odesłanie.		
16	Liczba załączników		
Sporządzono w (miejscowość i data)			
Nazwa (pismem maszynowym lub drukowanymi literami)			
Podpis:		(Pieczęć organu wydającego)	

Wyjaśnienia dotyczące formularza

„Pozwolenie na świadczenie pomocy technicznej w związku z towarami, które mogłyby być użyte do wykonania kary śmierci lub do stosowania tortur (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/125 ⁽¹⁾)”

Niniejszego formularza pozwolenia używa się w celu wydania pozwolenia na świadczenie pomocy technicznej zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/125. Jeżeli pomoc techniczna jest świadczona przy okazji wywozu, na który udzielono pozwolenia w rozporządzeniu (UE) 2019/125 lub zgodnie z tym rozporządzeniem, nie należy stosować niniejszego formularza, z wyjątkiem następujących przypadków:

- pomoc techniczna jest związana z towarami wymienionymi w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/125 (zob. art. 3 ust. 2), lub
- pomoc techniczna związana z towarami wymienionymi w załączniku III lub załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2019/125 wykracza poza to, co jest niezbędne do zainstalowania, eksploatacji, konserwacji lub naprawy wywożonych towarów (zob. art. 21 ust. 2 oraz – w przypadku towarów wymienionych w załączniku IV – część 1 generalnego unijnego pozwolenia na wywóz EU GEA 2019/125 w załączniku V do rozporządzenia (UE) 2019/125).

Organ wydający jest organem zdefiniowanym w art. 2 lit. h) rozporządzenia (UE) 2019/125. Jest on organem wymienionym w wykazie właściwych organów w załączniku I do tego rozporządzenia.

Pozwolenia wydaje się na tym jednostronicowym formularzu, w razie potrzeby z załącznikami.

Pole 1	Dostawca pomocy technicznej składający wniosek	Proszę podać nazwę i pełny adres wnioskodawcy. Dostawca pomocy technicznej został zdefiniowany w art. 2 lit. m) rozporządzenia (UE) 2019/125. Jeżeli pomoc techniczna jest świadczona przy okazji wywozu, na który udzielono pozwolenia, proszę również – jeżeli to możliwe – podać numer celny składającego wniosek oraz numer właściwego pozwolenia na wywóz w polu 14.
Pole 3	Pozwolenie nr	Proszę wpisać numer oraz zaznaczyć, na podstawie którego artykułu rozporządzenia (UE) 2019/125 udzielono pozwolenia.
Pole 4	Termin ważności	Proszę podać dzień (dwie cyfry), miesiąc (dwie cyfry) oraz rok (cztery cyfry). Okres ważności pozwolenia wynosi od trzech do dwunastu miesięcy. W przypadku upływu okresu ważności można w razie konieczności wnioskować o jego przedłużenie.
Pole 5	Działalność osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w polu 2.	Proszę podać główną działalność osoby, podmiotu lub organu, na rzecz których świadczona będzie pomoc techniczna. Organ odpowiedzialny za egzekwowanie prawa został zdefiniowany w art. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2019/125. Jeżeli główna działalność nie została wyszczególniona, proszę zaznaczyć „żadne z powyższych” i opisać główną działalność, używając ogólnych pojęć (na przykład hurtownik, detalista, szpital).
Pole 6	Państwo trzecie lub państwo członkowskie, w którym świadczona będzie pomoc techniczna	Proszę podać nazwę danego państwa oraz odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 ⁽²⁾ . Zob. rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 ⁽³⁾ . W polu 6 należy wpisać państwo członkowskie jedynie wtedy, gdy podstawą udzielenia pozwolenia jest art. 4 rozporządzenia (UE) 2019/125.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/125 z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).

Pole 7	Rodzaj pozwolenia	Proszę zaznaczyć, czy pomoc techniczna jest świadczona w danym okresie, a jeżeli tak, proszę podać ten okres w dniach, tygodniach lub miesiącach, w czasie którego dostawca pomocy technicznej ma obowiązek reagowania na prośby o poradę, wsparcie lub szkolenie. Jednorazowe świadczenie pomocy technicznej obejmuje jedno konkretne żądanie udzielenia porady lub wsparcia lub przeprowadzenia konkretnego szkolenia (nawet jeżeli dotyczy to kursu prowadzonego przez kilka dni).
Pole 8	Wydające państwo członkowskie	Proszę podać w odpowiedniej linii nazwę danego państwa członkowskiego oraz odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 471/2009. Zob. rozporządzenie (UE) nr 1106/2012.
Pole 9	Opis typu towarów objętych pomocą techniczną	Proszę opisać typ towarów objętych pomocą techniczną. Opis powinien zawierać odniesienie do konkretnej pozycji w załączniku II, III lub IV do rozporządzenia (UE) 2019/125.
Pole 10	Opis pomocy technicznej, na którą udzielono pozwolenia	Proszę jasno i dokładnie opisać pomoc techniczną. Proszę podać datę i numer umowy zawartej przez dostawcę pomocy technicznej lub – w stosownych przypadkach – załączyć taką umowę.
Pole 11	Sposób świadczenia pomocy technicznej	Nie należy wypełniać pola 11, jeżeli podstawą udzielenia pozwolenia jest art. 4 rozporządzenia (UE) 2019/125. Jeżeli pomoc techniczna jest świadczona z państwa trzeciego innego niż państwo trzecie, w którym odbiorca tej pomocy ma miejsce pobytu lub siedzibę, proszę podać nazwę danego państwa oraz odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 471/2009. Zob. rozporządzenie (UE) nr 1106/2012.
Pole 12	Opis szkolenia z używania towarów objętych pomocą techniczną	Proszę zaznaczyć, czy wsparciu technicznemu lub serwisowi technicznemu objętym definicją pomocy technicznej zawartą w art. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) 2019/125 towarzyszy szkolenie dla użytkowników danych towarów. Proszę podać rodzaj użytkowników, którzy otrzymają takie szkolenie, oraz określić cele i treść programu szkolenia.
Pole 14	Szczegółne wymogi i warunki	Jeżeli w polu 14 zabraknie miejsca, można pisać dalej na dołączonym czystym arkuszu, z podaniem numeru pozwolenia. W polu 16 proszę podać liczbę załączników.
Pole 16	Liczba załączników	Proszę podać liczbę ewentualnych załączników (zob. wyjaśnienia do pól 10 i 14).

ZAŁĄCZNIK X

UCHYLONE ROZPORZĄDZENIE I WYKAZ JEGO KOLEJNYCH ZMIAN

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005
(Dz.U. L 200, 30.7.2005, s. 1)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1377/2006
(Dz.U. L 255 z 19.9.2006, s. 3)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1791/2006
(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1)

Tylko art. 1 ust. 1 tiret trzynaste w odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 oraz pkt 13 ppkt 5 załącznika

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 675/2008
(Dz.U. L 189 z 17.7.2008, s. 14)

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1226/2010
(Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 13)

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1352/2011
(Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 31)

Rozporządzenie Rady (UE) nr 517/2013
(Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 1)

Tylko art. 1 ust. 1 lit. n) tiret czwarte oraz pkt 16 ppkt 4 załącznika

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 585/2013
(Dz.U. L 169 z 21.6.2013, s. 46)

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014
(Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 1)

Tylko pkt 12 załącznika

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 775/2014
(Dz.U. L 210 z 17.7.2014, s. 1)

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1113
(Dz.U. L 182 z 10.7.2015, s. 10)

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2134
(Dz.U. L 338 z 13.12.2016, s. 1)

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/181
(Dz.U. L 40 z 13.2.2018, s. 1)

—

ZAŁĄCZNIK XI

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3	art. 3
art. 4	art. 4
art. 4a	art. 5
art. 4b	art. 6
art. 4c	art. 7
art. 4d	art. 8
art. 4e	art. 9
art. 4f	art. 10
art. 5	art. 11
art. 6 ust. 1	art. 12 ust. 1
art. 6 ust. 2 akapit pierwszy	art. 12 ust. 2 akapit pierwszy
art. 6 ust. 2 akapit drugi formuła wprowadzająca	art. 12 ust. 2 akapit drugi formuła wprowadzająca
art. 6 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze	art. 12 ust. 2 akapit drugi lit. a)
art. 6 ust. 2 akapit drugi tiret drugie	art. 12 ust. 2 akapit drugi lit. b)
art. 6 ust. 2 akapit trzeci	art. 12 ust. 2 akapit trzeci
art. 6 ust. 3 formuła wprowadzająca	art. 12 ust. 3 akapit pierwszy
art. 6 ust. 3 pkt 3.1	art. 12 ust. 3 akapit drugi
art. 6 ust. 3 pkt 3.2	art. 12 ust. 3 akapit trzeci
art. 6a	art. 13
art. 7	art. 14
art. 7a	art. 15
art. 7b	art. 16
art. 7c ust. 1	art. 17 ust. 1
art. 7c ust. 2	art. 17 ust. 2
art. 7c ust. 3 formuła wprowadzająca	art. 17 ust. 3 akapit pierwszy
art. 7c ust. 3 pkt 3.1	art. 17 ust. 3 akapit drugi
art. 7c ust. 3 pkt 3.2	art. 17 ust. 3 akapit trzeci
art. 7c ust. 3 pkt 3.3	art. 17 ust. 3 akapit czwarty
art. 7c ust. 4	art. 17 ust. 4
art. 7d	art. 18
art. 7e	art. 19
art. 8	art. 20
art. 9	art. 21
art. 10	art. 22
art. 11	art. 23

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005	Niniejsze rozporządzenie
art. 12	art. 24
art. 12a	art. 25
art. 13 ust. 1, 2 oraz 3	art. 26 ust. 1, 2 oraz 3
art. 13 ust. 3a	art. 26 ust. 4
art. 13 ust. 4	art. 26 ust.5
art. 13 ust. 5	art. 26 ust. 6
art. 13a	art. 27
art. 14	art. 28
art. 15a	art. 29
art. 15b	art. 30
art. 15c	art. 31
art. 15d	art. 32
art. 17	art. 33
art. 18	art. 34
—	art. 35
art. 19	art. 36
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik II
załącznik III	załącznik III
załącznik IIIa	załącznik IV
załącznik IIIb	załącznik V
załącznik IV	załącznik VI
załącznik V	załącznik VII
załącznik VI	załącznik VIII
załącznik VII	załącznik IX
—	załącznik X
—	załącznik XI